

2011
január

SOK

FAUN
LABIRINTUS

KÖNYVAJÁNLÓ

Anthony Horowitz:
Alex Rider
Jostein Gaarder:
Sofie világa

FILMAJÁNLÓ

Guillermo del Toro:
A faun labirintusa

INTERJÚK

A DÖK elnökjelölt-
jei: Reményfy Dániel
és Nosztáni Niko-
lett.

Interjú Zhù Mǐn ta-
nárnővel és Wirth
István tanár úrral

AZ UFÓK

AKTUALITÁSOK

Szalagavató

SZÍNHÁZ

Édes Anna a szegedi
Kisszínházban

ZUMBA

A legújabb táncos
mozgásforma

TARTALOM

3. Szalagavató
4. Könyvajánló
5. Angyal a város felett,
Álom és valóság
9. A 2010-es év Stella-díj
jelöltjei
10. Folyosó
11. Filmajánló
12. Zumba
13. A közösség szolgálatában
14. Best of RMG
15. Interjú Tóth Attilával
16. Az UFók
18. Második idegennyelvünk
a kínai
20. The X-Factor
21. Színház
22. Tanárinterjú Wirth
István tanár úrral
24. Képregény,
keresztretjtvény

A főszerkesztő köszöntője

Kedves Olvasók!

Remélem tetszett az előző szá-
munk, békésen telt a karácsony,
s a Szilveszter sem volt élvezet-
ekben szegény. Most azonban
új lappal indítunk (szó szerint!)
és remélem, hogy ezt is legalább
annyi várakozással veszitek majd
kezetekbe, s olvassátok hasonló
érdeklődéssel. Most is megtalál-
játok benne kedvenc rovataitokat:
a tanárinterjúban Wirth István ta-
nár urat kérdeztük az életműdjéről,
januárban is megtaláltunk titeket a
folyosón, könyv- és színházaján-
latunkból ötletet meríthettek, de
ha mozgásra vágytok a Zumbát
Nektek találták ki! Olvashatsz a
Szalagavatóról és a DÖK-elnök
választás jelöltjeiről és programju-
kat is megismerhetitek.

Végezetül Paizs Gábor humorista
szavait ajánanám figyelmetekbe:

„Salytóhiba nélkül nincs salytó.”

Ezekkel a szavakkal kívánnék a
szerkesztőség nevében is boldog
Új évet, jó tanulást és kellemes ol-
vasgatást!

Timi

Lenyűgözte a látó közönséget a bécsi keringősök forgataga.

SZALAGAVATÓ

Mert a Radnótiban így ünnepelnek szalagot!

Türelmetlenül ácsorgok a hosszú sorban a ruhatár felé a Deák Ferenc Gimnáziumban. Türelmetlen hangokat hallok mindenfelől. Mindenki szeretne már bejutni. Türelmetlen a ruhatáros néni és bácsi is. Sietnek. Ők is kíváncsiak!

Barátnőmmel összekacsintok: elbűvölők vagyunk!

Tekintetem bele-belelát az embertömeg közepébe a gyönyörű hófehér alakokat figyelve. A fiúk is kitettek magukért. Büszkén, jól fésült hajjal, nagy vigorral ők is próbálják követni az eseményeket.

Végre már megküzdöttünk, a kabátunk biztos helyre került. Én tovább ámulok a sikkes koktéluhák, a habos mesterművek, a csillogás, az elvarázssolt légkör láttán. A tömeg arrébb lökdösött, én meg békésen úsztam az árral, míg végre körbeállhattuk a táncparkettet. A végzősök csak úgy tündököltek!

A trombitaszó harsány hangjára csend lett.

Az Igazgató úr kellemes bevezetője után következett az első műsorszám, a palotás. Mindenki próbált bennük gyönyörködni, de legtöbben csak annak a kísérletéig jutottak, hiszen élet-halál harc ment a helyekért. Lenyűgözte a látó közönséget a bécsi keringősök forgataga, akik káprázatos könnyedséggel lejtettek. Az angolkeringő már csak hab volt a tortán. Ezután latin dallam is forrósította a hangulatot. Egy-egy előadás után sorra tűzték a végzősöket a sokat jelentő, apró szalaggal.

A vacsora alatt mindenki kipihenhetett az izgalmakat és készülhetett az újabbakra. Ugyanis csak most következtek az osztálytáncok! Egyéni előadás nyitotta mindezt, amelyben Bartos Blanka elkápráztatott akrobatikus mozgásával. A 13.T-sek hip-hoppal szórakoztattak bennünket, a 12. M osztály charlestonnal bűvölt el, a D-sek ferences rendieknek öltöztek be, a C-sek a Teddy BEERrel mosolygattak meg minket. A B osztály

történetet elevenített meg a parketten, „100 lépésben”, míg az A-sok a BLEKORVÁJT produkcióját tekinthették meg, ahol Dart Vader nagypapa is jelen volt. Külön élmény volt az, hogy osztályfőnökeik is velük együtt léptek a pódiumra.

Nagy tapsvihar búcsúztatta a végzősöket, és jött az est fénypontja (a szülők szemszögéből): együtt lejtette szülő és gyermeke. Pár percre mérhetetlen büszkeségükben fürödhettek az anyukák és az apukák. Tekintetük csak úgy sugárzott. Majd pusztit leheltek gyerkőcük arcára, míg páran csak tűnődve felnőtt csemetéjüket csodálták.

Majd a [négy fős - a szerk.] JAFFA TRIÓ gondoskodott a hangulatról. Tanárok és diákok önfeledten rázták. Embertömegeből álló vonat is kigyózott végig a nagy teremben.

Lassacsckán cipőhalomra lettem figyelmes. Lányok lábujjukat félredobva tomboltak. Páran kintartóan magukon tartották, de a rakás egyre csak nőtt, ahogy a hangulat is emelkedett.

Hajnali 1 órától a DJ-k vették át az uralmat a zene fölött!

Mikor már több órája csak táncoltam és táncoltam, végre le tudtam egy kicsit ülni, és csak

nézelődtem. Aranyos volt látni, ahogy egy kedves tekintetű lányt próbál lenyűgözni egy táncosléptű fiú vagy ahogy a diákok az osztályfőnökükkel összekapaszkodva táncoltak és fújták a dalt kívülről.

De nem sok időm volt tűnődni, hiszen egy barátom elkapott, és a következő pillanatban már csak arra lettem figyelmes, hogy a parketten állók és pörgetnek-forgatnak, közveszélyességgel mit sem törődve.

Azt hiszem, nyugodt szívvel és a többi ott lévő nevében is kijelenthetem:

különös éjszaka volt, vagy éppen: Szólj rám, ha hangosan énekelek!

(Mindenki karikázza be a megfelelőt!)

Márti

KÖNYVAJÁNLÓ

7.-9. évfolyam:

Anthony Horowitz: Alex Rider

Kedves Olvasók!

Az éppen a kezetekben tartott számban egy újabb könyvsorozatot szeretnék ajánlani. A Tini krimik közé tartozó Alex Rider köteteket. A főszereplő egy 14-15 éves brit kamasz, akinek a szülei csecsemőkorában meghaltak, így a nagybátyja nevelte fel. Ez a nagybácsi Alex 14 éves születésnapja után nemsokkal szintén elhunyt egy „autóbalesetben”. Utóbb, hála Alex egyéni magánnyomozásának, kiderül, hogy valójában a nagybátyját leölték, és ezt később az MI6, a brit titkosszolgálat is megerősíti. Ian (Alex nagybátyja) nekik dolgozott, és ide szervezik be Alexet is. Igen izgalmas, amint egy kamasz titkos ügynök lesz, egy mini James Bond. Pont ezért tartom olyan érdekesnek a könyvet. Később sok érdekes kalandba is keveredik, például az Amerikai Egyesült Államok elnökének magángépén, az Air Force One-on is magakadályozza, hogy egy szentnek hitt énekespopsztár megsemmítse az összes drogüلتvétényt, nem törődve a környező területeken élő ártatlanokkal. És az Amerikai Egyesült Államok atombombáival! Rengeteg érdekes, olykor halálosan veszélyes kalandba keveredik, de természetesen mindig sikerül megmenekülnie a

kedvenc MI6 irodistájától segítségül kapott tárgyakkal.

A sorozat kötetei kronológiai sorrendben: Az első bevetés, Veszélyes iskola, Mély vízben, A sas lecsap, Láthatatlan Kard, Harmadik Erő, Kígyófej, Krokodilkönyvek.

Jonel

10-13. évfolyam:

Jostein Gaarder: Sofie világa

Ki vagy te? Hogyan keletkezett a világ?

Ilyen, és ezekhez hasonló kérdéseket tesz fel Sofie Amundsennnek, a tizenöt éves norvég kislánynak, egy rejtélyes idegen, Alberto Knox, a filozófus. Mikor Sofie megkezdte filozófiatanfolyamát, egy titokzatos őrnagy, rajta keresztül küld képeslapokat lányának, Hildének. Kalandos történetük során végigkalauzolnak minket a filozófia és saját világuk rejtélyén is, hogy aztán az egész univerzum kiforduljon egy archimédeszi pontnál fogva (Hogy mi is az? Megtudhatjuk a könyvből!).

A regény érdekességét az adja, hogy azon felül, hogy egy nagyon jó coming-of-age történet, mindenkinek ismerős szituációkkal, egy nagyon jól használható filozófia-lexikon is, mivel szinte minden nagy gondolkodó rövid élettörténete és filozófiája (hétköznapi példákkal illusztrálva) megtalálható benne.

Pontosan emiatt nagyon hasznos lehet a tanulásban, hiszen az irodalom több ponton is igen erősen kapcsolódik a filozófiához, és néha igen jó látni egy korszak általános filozófiai hátterét, ahhoz, hogy megértsünk egy-egy művet (ahogy egy nagy filozófus ezt a történetiség elvében megfogalmazta).

A regény az egyik legsikeresebb norvég mű, több mint 38 nyelvre lefordították, valószínűleg azért, mert a szerző igényes, de hétköznapi nyelvezettel fogalmazta meg

azt amit például a barokk filozófusok bonyolult körmondatokkal fogalmaztak meg.

Ajánlom tehát mindenkinek, akit érdekel a filozófia, az irodalom, vagy csak szeretné saját gondolkodását jobban megérteni és mindazoknak, akik még nem felejtett el kérdezni, hiszen a filozófia nem kereshetne választat megfelelő kérdések nélkül...

Áron

ANGYAL A VÁROS FELETT

A napfény szikrázva verődött vissza az égbenyúló épületek ablakairól.

Az utcákon rohanó embereket fentről egy érdeklődő tekintet kísérte. Egy apró alak kíváncsian figyelte az elhaladókat, miközben lábát lógatva előre hátra dülöngélt; azt képzelte, hintázik, és az egész világ a lábai alatt hever.

Ha valaki úgy döntött, a zebra helyett csak átfut az úton a kocsik között, keresztbetette az ujjait, összeszorította a szemét, és minden erejével azt kívánta, hogy semmi baja ne essen: őrangyalosdit játszott. Minden egyes alkalommal, ha valaki átért (és miért is történt volna máshogyan?), úgy gondolta, egy kicsit rajta is múlt. Ő is segített.

Egyébként a háta mögött lévő, félig nyitott ablak üvege éppen úgy verte vissza a napsugarakat, hogy azok a törékeny alak köré valami furcsa, glóriaszerű hátteret fessenek. Egy vallási fanatikus egészen biztos jelenést hirdetett volna; de senki sem nézett fel, ő pedig tovább folytatta gyermekes játékát. Szerencsét osztott, minden jót kívánt, ártásokat űzött el és átkokat tört meg, és amikor belefáradt, egyszerűen kitalált egy új játékot.

Egy ideig még fürkészte az utcán haladókat, aztán ahogy elhaltak a veszekedés hangjai a háta mögött, visszahúzta lábait a tizedik emeleti panellakás ablakából.

Éva

Álom és valóság

Ember az erkélyen állt, merengve nézte a mélységet maga alatt, majd a fejét a kezébe hajtva keservesen zokogni kezdett. A távolból 2 alak figyelte őt, észrevétlenül.

– Kegyetlen vagy! - szólt Valóság – Ember egy életen át téged kergetett, mindent feladott érted, aztán amikor elkapott volna, egyszerűen otthagytad.. Elillansz, és mire szétnéz az új helyen és rájön, hogy egyedül van, már engem sem talál meg, talán soha többé.

– Jó-jó, meglehet, hogy nem tetszik neki a hely ahová került, de az út amit bejárt talán igen. És ha meg sem próbálta volna, talán még mindig indulásról ábrándozna. Egyébként is, te beszélsz? Nézz már magadba! – felelte Álom – Nem csoda hogy senki sem akar melletted maradni! Rideg vagy, számító, és Ember nem véletlenül vágódik utánam, hisz van, amit te nem tudsz megadni neki!

– Én legalább létezem! – vágott vissza Valóság összeszorított fogakkal – Nem egy képzeletbeli valami vagyok, nem egy kitalált illúzió! Te nem vagy senki! Ember táplál téged, ő ad neked újra és újra erőt-de te, magadban semmi sem vagy. Nem létezel!

– Azok számára, akik engem kergetnek, nagyon is létezem! És egyébként sem az számít ahová viszem őket, hanem az hogy miért. Hisz Ember boldog volt, hogy követhetett. Úgy érezte, van célja. – felelte kétségbeesetten Álom.

– De ez a cél nem volt valós! Hát nem érted? Megtévesztetted Embert, egy olyan dologért adott fel mindent amit végül nem kaphatott meg! Hisz téged senki nem kaphat el, hiszen akkor már nem Álom lennél. Te nem vagy valós, nem is lehetsz az! – mondta kéjes arcú Valóság.

– Ez... azt jelenti... hogy én... - motyogta elhaló hangon Álom, majd szertefoszlott.

– Pontosan - feleli elégedett hangon Valóság, majd Emberre néz, aki már nincs az erkélyen...

– Ez nem lehet... – és akkor Valóság végre megérti, de már túl késő. Ő is szertefoszlik az éjszakában...

„Az ember sosem szűnik meg álmodni. Létezésünk során számtalanszor előfordul, hogy álmaink viharosak, és vágyaink beteljesületlenek, de szükségünk van rá, hogy tovább álmodjunk, különben meghal a lelkünk.”

Paulo Coelho

ReDa

INTERJÚ A DÖK ELNÖKJELÖLTJEIVEL

Az előző újságban olvashattatok arról, hogy Kiss Gerda (jelenlegi DÖK-elnök), idén elballag, és kiírta az elnökségre a pályázatot, melynek határideje január 17-e volt. Két program érkezett, lássunk hát egy kis ízelítőt a tervezetekből:

Az első pályázó Reményfy Dániel, 10.M osztályos tanuló.

– *Milyennek tartod magad?*

– Magamat türelmes, kitartó embernek tartom, aki, ha a fejébe vesz valamit, azt általában meg is valósítja. Mindig vannak hasznos és egyedülálló ötleteim. A kritikát jól viselem és hálás vagyok a sok barátomnak, ismerősömnek, akik támogatásukkal mellettem állnak. Szívesen emelek szót barátaim, ismerőseim mellett és jól képviselem diáktársaimat a DÖK-ben, immár 6. éve.

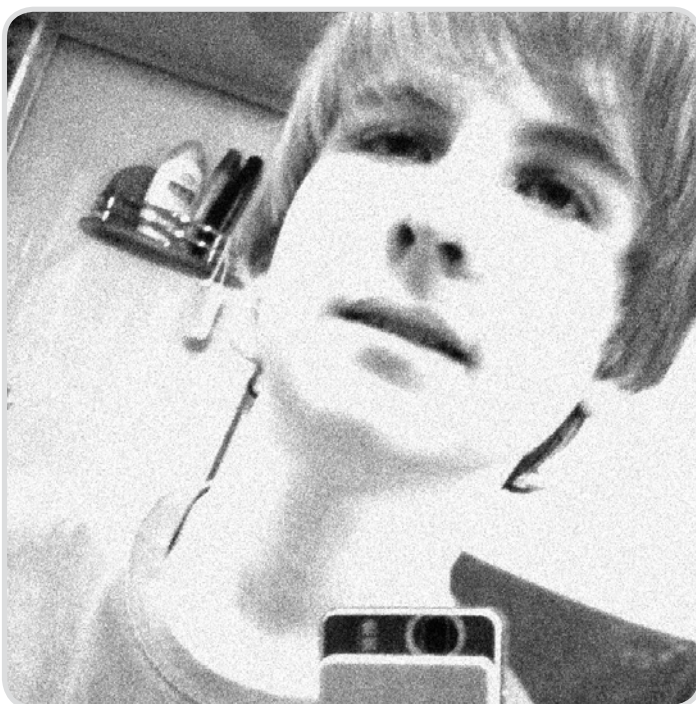
– *Miért szeretnél DÖK-elnök lenni? Milyen indíttatásból indultál el?*

– Azért szeretnék DÖK-elnök lenni, mert úgy látom, hogy a suliban nem minden működik jól, illetve ami jól működik, működhetne jobban is. Ezeket a DÖK-elnökként lenne a legtöbb lehetőségem változtatni, Hetesi Endre segítségével, aki alelnökként tevékenykedne tovább, ő az akit a gólyapróba főszervezőjeként ismerhettek és a tavalyi év főgályájaként. Az elnöki poszt megszerzésével a legfőbb célom, hogy iskolánkat még szebbé, jobbat, élhetőbbé tegyem. Főbb támogatóm még Károlyi Loránd, akit szintén sokan ismerhettek és akit szintén magam mögött tudhatok, ha valami baj van.

– *Mi az, amiben a legnagyobbat változtatnál? Van-e valami újdonság a programodban, ami eddig még nem volt jellemző?*

– Természetesen sok újdonság van a programomban. Többek között egy új testület, az RRDT megalakítása, amely iskolánk fontosabb szerveit (Rádió, RadnótiSokk, DÖK, tanári kar) egyesítené. A szervezet lényege az lenne, hogy az iskolánk számára fontos döntéseket ne 5-6., netán a 7. tanóra után megfáradt és kedvetlen diák hozza, hanem olyan emberek, akik személyesen is érdekeltek iskolánk fontos programjaiban. Ez a szervezet kapcsolná össze a fő diákszervezeteket, ezáltal megkönnyítené a kapcsolatot a köztük. Például egy bizonyos hír, ami a Rádióban megjelenik és érdekel titeket, az bővebben kifejtve megjelenne a RadnótiSokkban is. Persze ezen szerv mellett megtartanánk a Diákönkormányzat szervezetét is, amely ezután is hasonlóan folytatná működését, viszont nem lenne égbekiáltó probléma a kis létszám és az érdeklődés hiánya. Ezen szerv feladata lenne továbbá a diákok és tanárok panaszait felvenni és megoldást találni rájuk, az iskolai rendezvények előkészítése, például plakátolás, a beérkezett pályázatok elbírálása. És ezen felül még számtalan újdonság, a karácsonyi műsor, a

DÖK-nap megújítása, a rendszeres Sulidisco, a sportélet fellendítése. Szóval temérdek izgalmas program, és természetesen nyitott vagyok bármilyen újra, amennyiben lesz jelentkező a szervezésre és a tanátok és diákok - vagyis Ti - elfogadjátok. Készítetek egy mindenki számára publikus e-mail címet, amit rendszeresen olvasok és RRDT-gyűlésre is bárkit szeretettel várunk!

– *Mi az alapelv, amire építész/építettél?*

– Az alapelv, amire építetek, az a következő: Ha valami rosszul működik, javítsuk ki! Ha pedig valami jól működik, tegyük fel magunkban a kérdést: Működhetne jobban? Amennyiben a válasz igen, merjünk rajta változtatni! Talán nem fog mindenkinek tetszeni az eredmény, ez benne van a pakliban, viszont az is megtörténhet, hogy hagyomány válik belőle és még sok-sok éven át fenn marad. Ha pedig nem, legyünk képesek elismerni a hibánkat. Hiszek abban, hogy minden iskolánkba járó diák különleges, és képes hozzáadni a nagy egészhez valami pluszt. Hisz van, aki nagyon szépen rajzol, van, aki kiemelkedően okos, van, aki jól focizik és van, aki egyszerűen 'csak' nagyon szorgalmas. Számukra, Számotokra – tehát mindenki számára – szeretnék lehetőséget biztosítani, többek között az RRDT-ben, ami jórészt nyílt lenne, tehát nézőként, illetve alkal-

mi előadóként is be lehetne jönni az üléseire. A fontosabb események megszervezésére (gondolok itt például a Sulidiscora) pályázatot írunk ki, és a leglelkesebb, leghozzáértőbb emberek rendeznék.

– *Mit érzel a legnagyobb problémának? Mi az, amin mindenképpen változtatnál?*

– A legfontosabb problémának többek között azt tartom, hogy az iskolánk az elmúlt időben számos területen bizonyította, hogy elfelejtett haladni a korrallal. Ezt bizonyítják az agyonismételt drog prevenciók, a karácsonyi műsor kötelezővé tétele, stb. Hiányzik továbbá a diáksággal való megfelelő kommunikáció, az, hogy elfelejtjük, hogy a mai fiatalságra már nem lehet hatni parancssal és tiltással. Ezen szeretnék változtatni, többek között a diákok szemléletmódjának megváltoztatásával, azzal, hogy a DÖK-öt ne egy újabb tehernek érzék, hanem egy helynek, ahol képviselhetik az osztályukat, és például azon, hogy nem ciki, ha valaki fel szeretne lépni a karácsonyi műsoron, megmutatni, hogy mit tud, miben tehetséges. Többek között az érettségi szünet idején tartott diáknapi is ezt tükröznék, hiszen ezt például úgy valósítanám meg, hogy felnőtt előadók helyett minden osztály választana 1-1 témát, és ebből felkészülne- amennyiben a legigényesebbek között van, pluszpontokat kap az osztályok közötti tanulmányi versenyben és előadhatja a diáknapi délutánján. Természetesen honorálnánk az egyedi ötleteket, előadásokat.

– *Miben segíted a Radnótisokot? (Azon kívül természetesen, hogy most is szerkeszted, tördeled)*

– A Radnótisok képviselőit meghívnám a már említett testületbe, itt megoszthatnánk velünk problémáinkat, nehézségeiket, és ezeket megpróbálnánk orvosolni is. Segítenénk új tagok toborzásában a szerkesztőségbe, a terjesztést is támogatnánk, hiszen iskolánk legfontosabb, és egyetlen állandó lapja nagyon fontos szerepet tölt be mind a diákok önkifejezésében, mind az olvasók szórakoztatásában is. A pontosabb terveket ezen a gyűlésen beszélhetnék meg, ugyanis az új rendszer értelmében a tervezésbe már több diák is beleszólhat, megoszthatja gondolatát az együttműködésről.

– *Mit üzensz a választóidnak, illetve a többieknek, hogy rád szavazzanak?*

– Azt üzenem, hogy ha szeretnék egy végletekig elszánt, határozott, cselekvőképes elnököt, aki hajlandó arra, hogy meghallgassa a panaszokat és ezeken változtatni merjen, továbbá szeretnék, ha iskolánk minden tekintetben egy XXI. századi gimnázium lenne, ha nem szeretnék, hogy a karácsonyi műsor a jelen formájában maradjon, ha szeretnék rendszeres sulidiscot, szóval, ha szeretnék egy ilyen iskolába járni, akkor javasolom nekik, hogy rám szavazzanak. És még egy jó tanács: „A programunkat nézzétek majd, ne pedig a mögötte álló embert, illetve üres szavakat. Én nem rendelkezem igazán jó színészi, illetve szónoki képességekkel, viszont amit mondok, a szívemből mondom és őszintén hiszek a programom sikerében. Itt az ideje, hogy a diákok eldöntsék, hogy mit tartanak többre? A szónoki képességeket, vagy esetleg egy egyszerű, néhol kissé póri-

as beszédet, ami viszont egy olyan programot képvisel, ami mögött kemény munka, kitartás és szorgalom áll?”

– *Mi a mottód?*

„*Légy az, aki vagy, és ami a szíveden, legyen a szádon, mert azok, akik kifogásolják ezt, nem számítanak, akik pedig számítanak, azok nem fogják kifogásolni.*”

Theodor Seuss Geisel

A második pályázó Nosztáni Nikolett 10.B (biokémia) osztályos tanuló

– *Milyennek tartod magad?*

– A legtöbb emberrel jóban vagyok, mert bárkivel hamar megtalálom a közös hangot, illetve szívesen beszélgetek bármiről. Lételemem a nyüzsgés, szeretem a pezsgő hétköznapokat. Imádom jönni-menni, intézkedni. Akkor érzem magam igazán hasznosnak, ha segíthetem a közösségem, felléphetek a jó cél érdekében. Mivel nem jelent gondot számomra a nagyközönség előtt való beszéd, szívesen vállalok szószólói szerepet.

– *Miért szeretnél DÖK-elnök lenni? Milyen indítatásból indultál el?*

– Második osztályos korom óta osztálytitkár vagyok, már akkor is nagyon élveztem a DÖK-gyűléseket. Később kialakult bennem az, az ambíció, hogy szeretnék komolyabb feladatokat is elvállalni, mint az osztályunk való információszolgáltatás. Így indultam már hetedikesen az elnökségért, és meg is választottak, majd nyolcadikban nagy bizalommal újraválasztottak. A Radnótiba is úgy érkeztem, hogy szeretném ezt folytatni. Nyolc év alatt nagyon a szívemhez nőtt ez a feladatkör és úgy gondolom, hogy határozottságommal képes lennék a diákönkormányzatot megfelelően koordinálni.

– *Mi az amiben a legnagyobbat változtatnál? Van-e valami újdonság a programodban, ami eddig még nem volt jellemző?*

– Szeretném, ha a DÖK egy olyan fórum lenne, amihez mindenki hozzá tud szólni. Úgy érzem, hogy jelenleg

kevesen képezik a közösség igazán aktív részét, örülnek, ha minél többen bekapcsolódnának a működésébe. Mindenképpen hasznos lenne, ha a problémák napvilágot látnának és dolgoznánk azok megoldásán, nem csak elmennénk mellettük. Ez természetesen névtelenül is működhet, a DÖK neve mögött. Szeretnék egyes DÖK-gyűléseket nyilvánossá tenni, hogy az adott napirendi pontok iránt érdeklődők részt vehessenek rajta, meglátásaikkal segíthessék a munkánkat.

– *Mi az alapelv, amire építesz/építettél?*

– Programom legfőbb alapelve, hogy egyedül nem lehet mindent elintézni, így szükségem van egy megbízható csapatra, ami az osztálytitkárokból és más diákokból is állhat. Erre azért van szükség, mert többek között tervezem, hogy internetes oldalt készítünk a DÖK-nek, illetve a faliújságát is újra életre keltjük. A csapatomba eddig két embert hívtam, ők el is fogadták a felkérést (Hetesi Endre, 10.M és Batíz Réka Hanna, 9.B), de természetesen rajtuk kívül is várok jelentkezőket.

– *Mit érzel a legnagyobb problémának? Mi az, amin mindenképpen változtatnál?*

– A legnagyobb problémát abban látom, hogy mindenki tud a diákönkormányzat létéről, de kevesen tudják a feladatait/lehetőségeit. Ezek között az első a tanulók érdekképviselője, emellett bármilyen a diákokat érintő kérdéssel foglalkozhat, programokat szervezhet. Tehát csak a kreativitás szab határt annak, hogy mivel foglalkozzon. Kialakíthatja saját működésének szabályait, ezeket a DÖK megalkotja, a tanulók elfogadják, a nevelőtestület pedig jóváhagyja.

A jóváhagyás fontos feltétele, hogy a DÖK SZMSZ-e (szervezeti és működési szabályzat) ne legyen ellentétes a jogszabályokkal és a házirenddel.

Szóval hasznos lehet, ha mindenki tisztában van jogaival és kötelezettségeivel, ezeket mindenképpen részletesen is ismertetném majd. Ezenkívül probléma még, hogy az osztálytitkároknak nincs feladata az információszolgáltatáson kívül. Szeretném őket komolyabb szervezési feladatokba is bevonni.

– *Miben segíted a Radnótisokkot? (Azon kívül, hogy jelenleg is szerkeszted)*

– Megvallom őszintén az előző szerkesztőséghez nem volt közöm, de fontosnak éreztem, hogy bekapcsolódjak, mivel ez is egy olyan szervezet, ami mindenképpen a diákokért van. Természetesen a DÖK vállalná, hogy bármilyen segítői feladatot elvállal és a leendő honlapon reklámfelületet biztosítana. Jó ötletnek tartom, hogy az osztálytitkárok is terjesszék a lapot. Mindenképpen támogatom a lap további megjelenését és számítok arra, hogy az újság is segítene a DÖK-nek. Itt arra gondolok, hogy leközlhetné az aktuális programokat és a következő gyűlés időpontját, a napirendi pontokat. A gyűlés határozatairól rövid beszámolót írhatna.

– *Mit üzensz a választóidnak, ill. a többieknek, hogy rád szavazzanak?*

– Diáktársaimnak azt üzenném, hogy azt a jelöltet válasszák, akiben maximálisan megbíznának, és valóban hiszik róla, hogy mindenben az ő érdekeik szerint járna el. Ezért szavazzanak rám, mert hiszem, hogy tapasztalataim és határozottságom által megfelelő elnökük lennék. Persze a kockázat mindig felmerül, de 8 éves munkásságom a bizonyítéka szavaim hitelének.

– *Mi a mottód?*

„Hiszem, tudom és csinálom, mert a **kis** emberek képesek az igazán nagy dolgokra.”

– Van egy jó rádió, lett egy ötletes újságunk, itt az ideje, hogy a diákönkormányzat is igazán a miénk legyen.

Köszönjük a jelölteknek, remélem mindenkit sikerült meggyőzniük, szavazzatok arra, akit igazán érdemesnek találtok az elnöki posztra! Győzzön a jobbik, de ne feledjétek:

„A legyőzöttség csak egy ideiglenes állapot; a feladás teszi véglegessé.”

(Marlyn vos Savant)

Timi

AZ ÉBRESZTŐÓRA

Minden reggel, mint egy villám csendül ma hangod,
Felszólalsz gonosan, hangosan elkiáltod:
Kelj fel! Szenvedj! – majd az arcunkba nevensz, te gaz álszent.
Vége az édennek! – mondogatod, s mosolyogsz.
Megpróbálunk véget vetni a zajeredetnek,
S érted nyúlunk, hogy végezzünk véled.
Bár e cselekvés végrehajtása hiába való volt,
Pár perc múlva megint, ismét cseng a zajod.

Devil DJ

A 2010-ES ÉV STELLA-DÍJ JELÖLTJEI

A minap a Facebook böngészgetése közben kidobott egy érdekes linket, hát továbbmentem...Stella-díj?! Darwin-díjról már hallottam (minden évben az kapja, aki a legfurább módon veszítette életét), de Stelláról még nem. Tehát beleolvastam. Most pedig megosztanám veletek, hát csodálkozzatok rá Ti is!

„A Stella név a 81 éves Stella Liebeck előtt tiszteleg, aki sikeresen perelte 2,9 millió dollárra a McDonald's étteremláncot, miután harmadfokú égési sérüléseket szenvedett a magára öntött kávéból. Ennek emlékére osztják ki minden évben a Stella-díjat az Egyesült Államok legnevettségesebb kártérítési perének.

A 2010-es év jelöltjei:

1. Kathleen Robertsonnak (Austin, Texas) 780 000 dollárt ítéltek az esküdtszék, mert egy bútorboltban átesett az ott szaladgáló kisgyermeken, és eltörte a bokáját. Az üzlet tulajdonosát meglepte az ítélet, mert a szaladgáló kisgyerekek Kathleen Robertson saját gyermeke volt.

2. A 19 éves Los Angeles-i Carl Truman 74 000 dollárt és orvosi kiadásainak megtérítését kapta, mert a szomszédja áthajtott a kezén Honda Accordjával. Mr. Truman ugyanis nem vette észre, hogy valaki ül a kocsikormányánál, miközben ő megpróbálta lelopni a gépkocsi dísztárcsáit.

3. Terrence Dickson (Bristol, Pennsylvania) kifelé tartott abból a házból, amit éppen kirabolt. A garázson keresztül próbált kijutni, de mivel az ajtónyitó automatika meghibásodott, nem tudta kinyitni. Természetesen megpróbált visszajutni a házba, de a garázst és a házat összekötő ajtó bezárult, miután becsukta maga mögött. A ház tulajdonosa éppen nyolc napos vakációját töltötte, ezért Mr. Dickson nyolc napig a garázs rabja maradt. Egy rekesz Pepsin és egy nagy zsák kutyatápon élt az egy hét alatt. Beperelte a tulajdonos biztosítóját, mert az elszennvedett helyzet túlzott mentális kínokat okozott számára. Az esküdtszék félmillió dollár kártérítést ítélte neki.

4. Jerry Williams (Little Rock, Arkansas) 14 500 dollárt, és orvosi kiadásainak fedezését nyerte, mert a szomszéd vadászkutyája megharapta a fenekét. A vadászkutya a szomszéd bekerített kertjében volt láncra kötve.

A kártérítés kevesebb volt, mint amire számított, mert az esküdtszék úgy érezte, hogy a kutyát enyhén provokálta Mr. Williams azzal, hogy az elszennvedett harapás előtt az állatot légpuskával folyamatosan lőtte.

5. Egy philadelphiai éttermet 113 500 dollár kártérítés megfizetésére kötelezték, miután Amber Carson (Lancaster, Pennsylvania) elcsúszott a földre öntött röviditalon, és eltörte a farkcsontját. Az ital úgy került a földre, hogy a sértett kb. fél perccel korábban öntötte a barátjára egy vita hevében.

6. Kara Walton (Claymont, Delaware) sikeresen perelte egy diszkó tulajdonosát, mert leesett a toalett ablakából, és kitérte két első fogát. Ms. Walton megpróbált lelépni a szórakozóhelyről a WC ablakon keresztül, mert nem akarta kifizetni a 3,50 dolláros számlát. 12 000 dollárt, és fogászati kiadásainak fedezését ítélte meg az esküdtszék.

7. Talán az idei befutó Mr. Merv Grazinski (Oklahoma City, Oklahoma). Mr. Grazinski vett egy vadonatúj 32 láb (majdnem 10 méter) hosszú Winnebago lakókocsit. Első útján hazafelé az autópályán beállította a sebességet 110 km/h-ra, majd elhagyta a vezetőülést, és hátraindult, hogy készítsen egy kávé. Mint az várható volt a lakókocsi pillanatok alatt letért az autópályáról, felborult és összetört. Mr. Grazinski beperelte a Winnebagot,

mert nem jelezték a használati utasításban, hogy menet közben nem hagyhatja el a vezetőülést. Az esküdtszék 1 750 000 dollárt, és egy új lakókocsit ítélte meg Mr. Graziskinek. Ezek után a cég kénytelen volt megváltoztatni a használati útmutatókat, hátha még egy ilyen idióta vesz tőlük lakókocsit.”

[forrás: lazapipa.hu]

Timi

FOLYOSÓ

Sziasztok!

Szomorúan tapasztaltam, hogy kevesen vállalták véleményeteket az újságban vagy nem szeretnétek képet. A rovat nem azért jött létre, hogy bárki szóbeszéd tárgya legyen, hanem, hogy többet tudjunk meg rólatok és az iskolai életéről. Tanáraink viszont a szerkesztőség nagy örömeire lelkesen válaszolnak kérdéseimre és képet is készíthetek róluk. Együttműködésüket ezúton is köszönjük, és azoknak is természetesen, akik részt vesznek a folyosói mini interjúkon. Remélem ez a tendencia hamarosan változni fog.

Ebben a számban arról olvashattok, hogyan fogadta az iskola az újság megújítását.

Kérdéseim a következők voltak:

Olvastad az előző számot? Melyik cikk tetszett a legjobban és miért? Miről olvasnál még szívesen?

Igen, olvastam az előző számot. Tetszett az olasz csereprogramról szóló cikk, mert mindig érdekes találkozni más országban élővel, Bán Sándor tanár úrról szóló cikk is tetszett, ezen kívül jópofának tartom a kollégák elszólásaiból megszerkesztett Aranyköpések oldalt is, nagyon szórakoztató volt. Hiányolom viszont a sportról, egészséges életmódról szóló cikkeket, hiszen nagyon fontosnak tartom a mindennapi testmozgást. Remélem a jövőben ezzel a témával is bővül az újság.

Fekete Frigyes tanár úr

Olvastam az előző számot, tetszett. Nem tudnék kiemelni egy konkrét cikket, de talán a folyosói rovat az egyik legérdekesebb. Tanulságos lehet, hogy egy-egy diák mit gondol egy adott témáról, ugyanis a tanárdiák vélemény leginkább különböző szokott lenni. Jónak tartom az újság témáit, és szívesen olvasnék többet a diákok iskolai életével kapcsolatos dolgokról.

Éderné Pilling Csilla tanárnő

Természetesen olvastam, hiszen pár ismerősöm szerkesztő. Szerintem jobb a megújult RadnótiSokk, jobban kapcsolódik az iskolához. Ötletesnek tartom a Nyelvi Kavalkádot, mert így azokba a nyelvekbe is

bepillantást nyerhetünk, amiket nem tanulunk. Még a folyosói rovat is tetszik, mert így megtudhatjuk mások szokásait és a diákok véleményét az iskoláról. Szívesen olvasok aktuális dolgokról, mint például az előző újságban a karácsonyi készülődésről, de a Csárdáskirálynőről szóló cikk is tetszett, mert nagyon szeretek színházba járni. Ezért örülnék, ha ezek a témák megmaradnának a jövőben is.

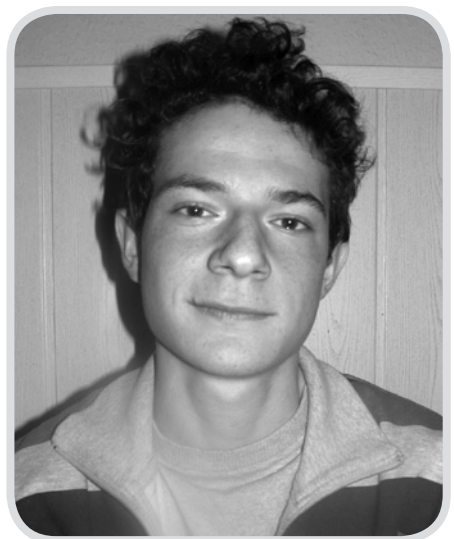
Erdélyi Cintia 10. B

Olvastam az újság előző számát. A kedvencem a facebookról szóló cikk volt, mert ugye a téma is alapvetően nagyon érdekes és aktuális, mert rengetegen megtalálhatók ezen az oldalon, jól volt feldolgozva. Szívesen olvasnék a Könyvajánlóban több könyvről.

Gál Hanna 9. A

Igen, olvastam. Az előző szerkesztőség újságába csak néha lapoztam bele, de az újat valószínűleg többször meg fogom venni. Nagyon tetszett a Social Network-ről szóló cikk, kedvet csinál szerintem ahhoz, hogy megnézzük a filmet. Ezen kívül az Best of RMG tetszett, hiszen mindig jól szórakozom tanáraink beszélésain. Szívesen olvasnék aktuális szegedi programokról a következő számokban.

Kardos Gergely 10.B

Niki

FILMAJÁNLÓ

Guillermo del Toro: A faun labirintusa

1944-ben járunk, Spanyolországban. A polgárháborúnak vége, az ellenállóknak már csak kis csoportja él a hegyekben, gerillaháborút folytatva a Franco-féle fasiszta diktatúrával. A film főhőse a 11 éves Ofelia, akinek anyja a fasiszta tiszthez, Vidal kapitányhoz ment másodsorra feleségül, és tőle vár gyereket. Miután a kapitányhoz költöznek, Ofelia (aki mellesleg a tündérmesék szerelmese) rátalál egy ősi labirintusra, amelynek közepén egy faun él. A faun elmondja neki, hogy ő Moanna hercegnő az alvilág trónörököse, aki sok évvel azelőtt elhagyta apját, hogy az emberek közé mehessen. A hercegnő lelke most Ofeliában reinkarnálódott, de ahhoz, hogy visszatérhessen apjához, teljesítenie kell három próbát. Ofelia elkezdi a próbák végrehajtását, ám eközben az ellenállókkal való harc is megkezdődik, hogy aztán a végkifejletben találkozzon a két szál.

A rendező, Guillermo del Toro, a kortárs mexikói rendezők egyik legjobbja. Munkásságában a gyermekkorának torz álmoképei kelnek életre, egy fantasztikus világot hozva így létre. Minden munkájában fellelhető ez a fajta egyensúlyozás a valóság és a mesevilág között (sőt, néhány filmje – lásd Hellboy I & II – pontosan a kettő együttélése a fő téma), így hozva létre egy groteszk, sötét tündérmesét. Érdekes kiemelni, hogy míg az amerikai mainstream moziban is tevékenykedik (Hellboy I & II, Penge 2), addig filmjei között időről-időre feltűnik egy sokkal személyesebb filmes vonulat (lásd: Ördöggerinc, A faun labirintusa), nagyon kettőssé téve ezzel munkásságának listáját. A mostanában producerként

tevékenykedő rendező nevét legutóbb a Hobbit filmek kapcsán halhattuk, amelyekből sajnálatos módon kiszállt, még a forgatás előtt.

Filmjeinek érdekessége, hogy nem vagy alig használ CGI-t (Számítógép által generált képet), szinte minden esetben maszkokkal és jelmezekkel dolgozik. Jelen filmben ez a faun és a sápadt ember kivitelezésében érdekes.

Érdeemes kiemelni a Sergi López i Ayats alakítását, aki Vidal kapitány megformálásában a tökéletes pszichopatát adja, aki feltétlenül hiszi és teljesíti a falangista diktatúra parancsait, illetve Ivana Baquerót, aki nagyon jól hozza a mesevilágban élő, ártatlan kislányt, illetve a nagyon jó zenét, Javier Navarretétől, köztük a feledhetetlen altatódallal, ami köré tulajdonképpen az egész filmzenét felépíti, illetve a szép filmezést, sok daruzással és gyönyörű jelenetek közti vágással Guillermo Navarro munkáját dicséri, amit egyébként egy Oscarral is jutalmaztak.

Több díjat kapott, köztük három Oscart (legjobb látványtervezés, operatőr és smink), Cannesban 22 perces álló ovációval fogadták, sok helyen a 2006-os év legjobb filmjének nyilvánították.

Akár tündérmeseként, akár történelmi jellemdrámaként értelmezzük, A faun labirintusa mindenképpen egy élvezetes, akciódús film, nemcsak azoknak, akik kedvelik a korszakot, vagy a rendezőt, hanem mindenkinek, akik egy remekül megkomponált, sötét, ámde gyönyörű filmet szeretnének látni.

Áron

ZUMBA

Az, hogy a Zumba kialakult, egy teljes véletlenül alapszik. A '90-es évek közepén Beto Perez, egy amerikai aerobic oktató egyszer elfelejtette bevinni az óra zeneanyagát, így latin-amerikai dallamokra rögtönzött. Onnantól már nem volt megállás, a hirtelenjében improvizált aerobic, latin-amerikai zene-tánc lépés egyveleget mindenki imádta! Csak végy egy rakás fantasztikus zenét, dinamikus, egyszerű, de látványos lépéseket, és már csak a bezsongott tömeg hiányzik! Igen, emberek, ilyen egyszerű létrehozni egy új örületet.

2001-ben Beto hivatalosan is megvásárolta ezt az új stílust, 2005-re létrehozták a Zumba Akadémiát, ahol oktatókat képezhettek ki, és 2008-ban már az otthonra eladott lemezek toplistásai voltak a Zumba DVD-k! Mára már 28 országban hódít a Zumba, és mindenholva áramlanak az oktatók, a hangulat, és a fergeteges jókedv, ami vele jár.

Mikor először mentem zumbázni, az nem is először volt... Ugyanis, én előtte egyszer már kipróbáltam egy amerikai ismerős révén, aki felvette az ottani órákat, és itthon megmutatta. Történt mindez tavalyelőtt, ősszel. Akkor mindenfelé kezdtük keresni, de csak 2010 őszére találtunk rá Vásárhelyen. Októberben mentünk először. Bevallom, én egy kicsit félttem, mert bár imádok táncolni, sose tanultam sehol, és jaj, mi lesz akkor, ha... – szituációk kergették egymást a fejemben. Bemegyünk a terembe, eszméletlen intenzitással robban be az oktató, és maga a zene is. Ugrálunk, táncolunk, csípőt csavarunk, és nevetünk, ha nem tudjuk a lépést, mert ugyan kit érdekel, a lényeg az, hogy jól érezzük magunkat! Ezt az egyet biztosan teljesítettük. A következő napokban enyhén sajgott a lábunk (samba), a karunk (flamenco), a vádlink (cumbia), és minden további testrészünk részesült a zsírégetésben. De a világért sem hagynánk ki a következőt! A fáradságot sikítással kergetjük el, megiszunk vagy egy liter vizet, és mikor már úgy érezzük, hogy: Elég, nem bírom tovább! -, akkor felcsendül egy keserűes tangó. A mi fürge, energiabomba tanárnőnk minden egyes dallamra átalakul, a flamencónál büszke cigánylány, a hastáncnál látni véljük a csilingelő érmécskével kirakott kendőt a derekán, és a tangó hegedűjénél már szinte nem is a földön táncol, hanem a képzeletbeli hanghullámokon.

Ha a Zumba-örültek fellelővára Amerika, akkor a mi istennőnk Roszkos Annamari, aki elhozta nekünk Amerikából a Zumbát. Most erről mond egy pár szót...

– Hol képezték ki zumba instruktornak, hol volt ilyen tanfolyam?

— Én már nagyon régen megismerkedtem a latin-amerikai táncokkal, amire maga a Zumba épül. Több mint 10 éve tanítok társastáncot, előtte versenytáncoltam. A Zumbával először csak tavaly év elején ismerkedtem meg, akkor hallottam róla, hogy létezik egyáltalán. Akkor Szegeden el akartam menni, mivelhogy Szegeden

lakom, de ott nem volt Zumba-oktatás, ezért fölvettem a kapcsolatot egy pesti csajszyival, aki mondta, hogy egyelőre még csak Budapesten van Zumba Magyarországon. Utána azonban volt egy olyan lehetőség, hogy kiemenjek Amerikába, ami a Zumba hazája, és ott elvégeztem magam is egy ilyen Zumba-tanfolyamot. Így, a táncos múlttal nem volt olyan nehéz végülis, mert valójában ez csak egy kétnapos képzés, azonban nyilván olyan emberek mennek oda, akik valamilyen táncos vagy fitness múlttal rendelkeznek.

– Mennyi ideig voltál kint Amerikában?

– Tavaly júniusban mentem ki, és szeptemberben jöttem vissza, így egy 3 hónapot töltöttem kint. Igyekeztem minél több órára, meg továbbképzésre elmenni egyébként, mert úgy éreztem, hogy magamba kell hogy szippantsam azt a sok-sok információt, érzést, meg igazából azt az érzésvilágot, amit a Zumba kínál, mert nagyon sokféle: ahány oktató, annyi stílus, annyi hangulat. És azért próbáltam minél több helyre, több oktatóhoz eljárni, hogy kiszűrjem azokat, amik nekem a legjobban tetszettek, azokat így összegyűrjam, és megpróbáljam azt egy ilyen irányként magam elé kitűzni, hogy azt kövessem, és megpróbáljak így a legjobb lenni, ha lehet ezt mondani.

– Mi a különbség az amerikai és a magyar Zumba-hangulat között?

– Szerintem az amerikai hölgyek kevésbé gátlásosak, és könnyebben elengedik magukat az órákon, illetve egy nagyon fontos dolog még az, hogy jellemző az ottani népszerűségi arányra, hogy nagyon sok latin-amerikai és afro-amerikai ember él kint, és eleve az ő kultúrájuk, az ő habitusuk közelebb áll ehhez a Zumbához, és a zumba érzésvilághoz. Tehát ők könnyebben odaállnak és elkezdik rázni a csípőjüket, minden gátlás nélkül, mint a hazai hölgyek. Bár azt tapasztalom, hogy minél több órán vannak ott a vendégek, annál jobban elengedik magukat, és azonosulnak ezzel a Zumba-feelinggel.

– Milyen érzés volt első órát tartani Magyarországon?

– Nagyon jó volt, igazából, mivel már kint Amerikában is tartottam pár órát, illetve itthon már több éve táncot tanítok gyerekeknek meg felnőtteknek is, így nem ért olyan váratlanul, hogy hogyan fognak reagálni így elsőnek. Igazából nem is hagytam nekik túl sok időt szerintem, hogy gondolkozzanak, hogy: Úristen, most kettőt jobbra, vagy egyet jobbra, vagy hogy kell csípőt mozgatni... Bedobtam magam, és ők meg szerintem látták, hogy nagyon lazán veszem, és inkább bolondozásra vettem a dolgot, hogy ne érezzék azt, hogy ez ilyen komoly dolog, hogy: Úristen, ne érezze senki se azt, hogyha rosszul mozgatja a csípőjét, akkor valaki kineveti. Mert hát nem is az a lényeg! A Zumbában a legfontosabb, hogy jól érezzük magunkat, kövessük a latin dallamokat, és hogy mosolyogjunk!

Szalai Anna

ZUMBA AEROBIC ELÉRHETŐSÉGEK:

ALSÓVÁROSI KULTÚRHÁZ - KAPCA

Rákóczi utca 1. (A nagyállomástól 5 percre)

Szerda, 19.00-20.00

Péntek, 19.15-20.15

Szerdán és pénteken a földszinti nagyteremben!

1 Alkalmas jegy: 700 Ft/fő

Bérlet: 4.000 Ft/fő/8 alkalom

PETŐFI-TELEPI MŰVELŐDÉSI HÁZ

Szántó Kovács János u. 28.

(Petőfi-telep főterén a katolikus templom mögött)

Hétfő, szerda: 19.15-20.15

1 Alkalmas jegy: 700 Ft/fő

Bérlet: 5.500 Ft/fő/10 alkalom (érvényesség: 2 hónap)

SZEGI FITNESS

József Attila sgt. 115.

Kedd: 8.00-9.00, 18.30-19.30

Csütörtök: 8.00-9.00, 18.30-19.30

Szombat: 17.00-18.00

Vasárnap: 18.00-19.00

1 Alkalom 800,- Ft

(Forrás: <http://zumbaszeged.shp.hu>)

A közösség szolgálatában

Mióta tagja lettünk az Európai Uniónak, a nagytestvér hónapról hónapra megörvendeztet minket valami jótétteménnyel. Az egyik ilyen kedves ajándék a közösségi közlekedés.

A helyváltoztatásnak ezen módja igen leleményes, és lehetővé teszi, hogy a közösségi közlekedés eszközein ne érezzük úgy magunkat, mint a vákuumcsomagolt virslik az újévi leárazáson.

Így már nem csak arctalan tömegek szállítására van lehetőség, mivel egy szerető közösség tagjaként tesszük meg mindennapi útjainkat.

Először is, az utazótér sosem zsúfolt, mert olyan, hogy tömeg, nem létezik. Egy közösség tagjai köztudottan összetartó, kedves és figyelmes emberek, sok jó ember pedig kishelyen is elfér...

Másodszor, a személyes szféra megosztására bátorít. A legújabb kutatások szerint kialakított belső terek biztosítják, hogy minél közelebb kerüljünk egymáshoz. Ezáltal egy igazi nagycsalád tagjainak érezhetjük magunkat, akik véletlenül sem szívják el egymás elől a levegőt.

Harmadszor, de nem utolsó sorban, folyamatos a törekvés az utazás még otthonosabbá tételére. Ilyen ötletek közé tartozik például a közös jódlizás, a kalauzzal való itt a jegy-hol a jegy játék, vagy a járművek rágógumival való kidekorálása.

A helyi közlekedési társaság nem rég vetette fel e lehetőségét az építőjellegű közösségi játékok bevezetésének. Valószínűleg nagy sikert aratnak majd a csapat, illetve ügyességi játékok.

Ezek közé tartoznak pl.:

– *Helyfoglaló*: Tulajdonképpen ez ihlette a közösségi játékok létrehozását, hiszen ezt az utasok már ösztönösen játsszák. A lényeg, hogy a játékos minél több helyet foglaljon el, a cél érdekében felhasználható minden elérhető eszköz. Közben minél közönyösebb és/vagy morcosabb arcot vágjon az illető.

– *Akadályverseny*: ki tud időben az ajtóhoz vergődni leszálláskor Elősegíti a reflexek fejlődését, valamint karbantartja a fizikai állapotot.

– *Állvamaradás*, avagy szárazföldi szörf a közúti közlekedés keltette hullámokon. Az egyensúlyérzék fejlesztésére kiválóan alkalmas, a közlekedési társaság háziorszáinak hozzájárulásával ajánljuk.

– *Tipi-tapi*: A cél minden lábrataposás és véletlen érintkezés elkerülése. Nehezítésként álljon fel minden utas és a buszvezetőt is vonják be a játékba.

Mindezek után, azt hiszem már az olvasó is látja, milyen remek esély a közösségi közlekedés a mindennapok színesebbé tételére. A fentiek mindenképpen jó okot adnak arra, hogy újult erővel vessük bele magunkat a közösségi közlekedés használatába. Éppen ezért bátorítom én is, kedves olvasó: ha alkalma nyílik rá, használjon közösségi közlekedést!

Éva

BEST OF RMIG

Aranyköpések

Wirth István:

- Olyat kapsz, hogy a 12 apostolt rablóbandának látod!
- Kiabálunk, kiabálunk?! A temetők meg üresek...
- A SáRa kupa győzelmet elősegítő játékok után most a SáRa kupa győzelmet megünneplő játékok következnek.
- A szünet utáni izomlázárról majd én gondoskodom...

Schultz János:

- Hány résztvevő van? Tudja a hóhér!
- Azzal nagyon sokat tudtok magatokon segíteni, ha olvastok! De nem ám a Glamour magazint, meg a hasonló szennytermékeket. Nem tudom egyébként, hogy van-e ilyen, de jól hangzott...
- Te még fiatal vagy hozzá, hogy úgy nézzél ki, mint egy megfáradt tanárember!
- A'DEE' para... lelo... meg a többi...
- A geometriától nem szabad félni, mert különben lemészárol. Kérdezétek csak meg Ágotát!
- Nem fogjátok tudni, hogy ezek a törtek honnan a pokolból másztak elő. Hacsak nem épp onnan...
- Különös érzésem van ahhoz, hogy nehezett kérdezzek.
- Jujj és ez nem baj? Nem, gyerek, ezt kellett kihoznunk!
- Ne röhögjél, én se tudhatok mindent!
- Általában ez jellemző a nőkre. Szeretik bizonytalanságban tartani a férfiakat.
- Néhányan, hát, hányingert kapnak az ilyen feladattól. Mi van? Nem kaptál még hányingert matekpéldától? Én már igen.
- A szépség és az ész szorzata állandó.

Dr. Mező Tamás:

- Még jó, hogy...ööö...még jó.
- Két lehetőségünk van, ami a következő három:...
- Éppen ha már itt megszólítottam Dávidot, boncoljuk föl elevenen!
- Tudom, hogy ez többeknek fáj, de mostanában még meghalni sincs időm.

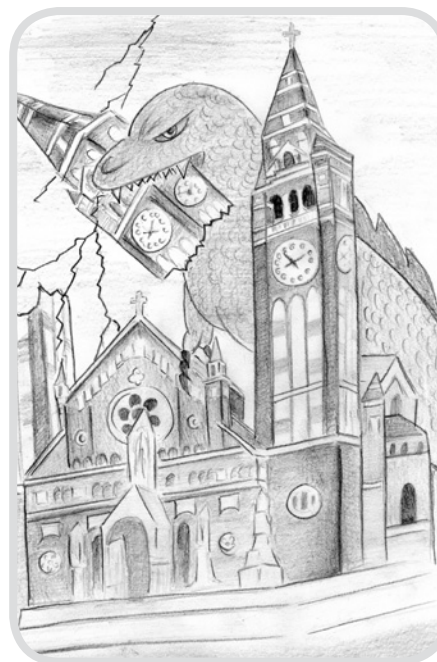
Hancsák Károly:

- Aki föl akar jelenteni az igazgatóságon, a titkárságon, az ombudsmannál, az Európa Tanácsnál, vagy az ENSZ gyermekvédelmi szervezeténél, az megteheti.
- Abba aztán eléggé bele szoktunk halni...
- Nagyon jó! Egyéb hülye ötlet?
- Mi történt veled tavaly óta? Elgurult a tablettá?
- A humanoid ugye emberszerű. Itt van például Judit. Olyan, mint egy ember, de nem úgy viselkedik.

Várhidi Gyula:

- Tanár úr olasz? – Nem, Várhidi.
- A mondat sokkal több mindenem, mint ami.

- Nekiesik, mint részeg a kocsmajátónak.
- Szó elszáll, sírás megmarad.
- A feladat norvég változata: ugyanaz fjordítva.
- Gumófejű hétszázát a tapsi füleiteknek!
- A jegyek záródnak, kérem, vigyázzanak!
- Maga grillcsirkének készül? Annyit forog...

INTERJÚ

Tóth Attila 12.D osztályos kajakbajnokkal

Hogy ki is ő? A tornaterem felé menet, ha ügyes vagy, fel is fedezheted büszkeségeink között ennek az ifjúnak a fényképét a falon!

Mi bátorkodtunk megkeresni és a kérdéseinkkel bombáztuk. A beszélgetést olvasva, Ti is rájöhettek, hogy milyen elszánt sportoló is ő.

– *Hogyan indult a kajak-karriered?*

– 8 éves koromban kezdtem el, mindig is szerettem volna mozogni, mert nagyon eleven voltam. Nagybátyám is kajakozott és közel volt a vízitelep, így adta magát.

– *Először csupán hobbiból űzted vagy azonnal, mint versenyző akartál debütálni?*

– Először heti 3-szor hobbi szinten. Utána látták, hogy tehetséges vagyok, onnantól kezdve mentem versenyekre. Sikereket értem el és így kialakult egy életforma.

– *Mikor nyertél először nagy elismerésnek örvendő díjat?*

– Diákolimpiai versenyen. Tavaly voltam európai bajnokságon négyesben. 1000 méteren lettünk ötödikek, 500 méteren negyedikek. Az Olimpiai Reménységek versenyén nyertem először két aranyat.

– *Milyen mézesmadzagot húznál el az érdeklődők orra előtt, hogy ezt a sportágat válasszák?*

– Igazából lányoknak nem nagyon ajánlom.

– *De szerencsére fiúk is olvassák a cikket. Szóval?*

– A fiúknak azért, mert a lányok érdeklődését felkeltetik.

– *Távlati céljaid vannak a kajakkal?*

– Kétségkívül próbálok minél többet kihozni belőle. Nyilván egy álom az olimpia és ilyenek, de ezek rengeteg mindentől függenek.

– *Melyik egyetemre tervezed a továbbtanulást? Van va-*

lami elképzelésed róla, hogyan tudod összeegyeztetni a tanulást a sporttal?

– Még nem döntöttem el, hogy hova fogom beadni a jelentkezési lapomat. A kommunikáció és a politológia között vacillálok. Mert ha úgy alakul a sport, hogy látom az esélyt, akkor úgyis halasztanom kell. Olyat szeretnék választani, ahol lehet a kettőt egymás mellett is.

– *Mesélnél nekünk az Olimpiai Reménységek Versenyéről?*

– Eleinte az európai szintű verseny volt és mostanában nőtte ki magát világszínvonalúvá. Már vannak ausztrálok, dél-afrikaiak is jönnek. 1000 m-en párosban és négyesben jutottunk ki és mindkettőn aranyat szereztünk.

– *Gratulálunk! Kik készítettek fel, kik támogatnak?*

Sok edzőnél megfordultam, van, aki fiataloktól fogva ugyanannál van, vagy legalábbis hosszú ideig. Nálam gyakran cserélődtek. Most éppen Csamangó Attila az edzőm, ő egy fiatal srác. Plusz mivel én egy tatai sráccal mentem párosban, ezért Tatán is volt 1-2 edző, aki foglalkozott velem is.

– *Anyagi vonzatban sokba kerül ez a sport? Az aranyérem mit jelent ilyen téren?*

– Egyelőre még semmit.

– *Mit jelent számodra a kajak?*

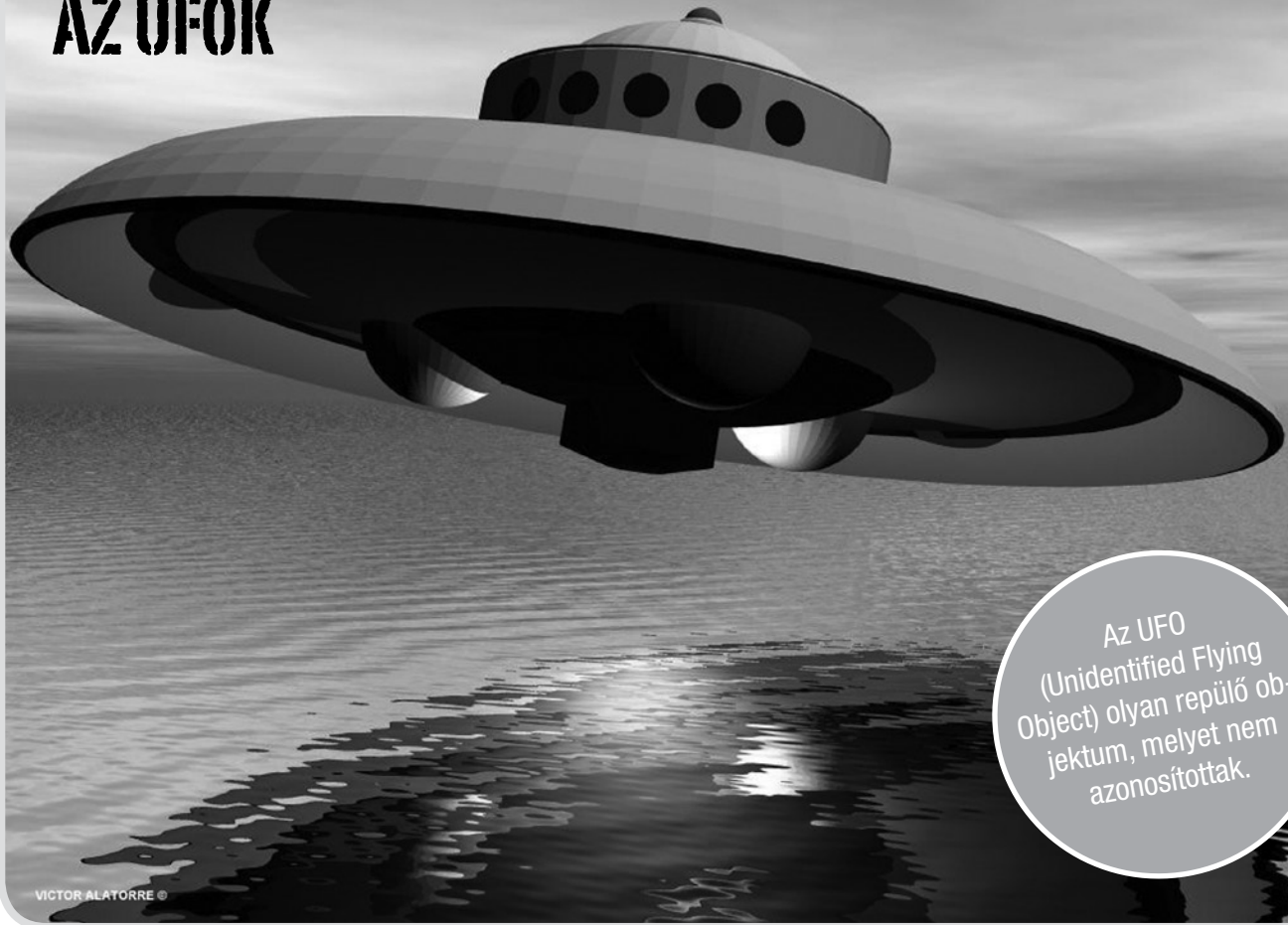
– Nagyon sokat edzek, általában 3-ra megyek és 6-kor végzek. Amikor hazaérek fél 7-7 körül, nagyon fáradt vagyok és tanulni nem sok időm marad. De megoldom azért. Van, amikor reggel, sulis előtt is van edzés. Maga az eredmény már csak hab a tortán.

– *Köszönjük szépen! További szép sikereket kívánunk!*

– Köszönöm!

Kitti és Márta

AZ UFÓK

Az UFO (Unidentified Flying Object) olyan repülő objektum, melyet nem azonosítottak.

Ez a téma már évezredek óta foglalkoztatja az embereket. Hiszen nevezzük bár-hogyan is, a legtöbb ember hisz valamiben, valamiféle feljebbvalóban, ami nem kézzelfogható. Vagy mégis? Közelebb volnának hozzánk, mint gondolnánk?

A földön kívüli élet létezésébe vetett hit már az ókori Egyiptomban, Babilonban és suméroknál is jelen lehetett. Az első fontos nyugati gondolkodó, aki felvetette más lakott világok ötletét Thalész ókori görög író és tanítványa, Anaximandrosz volt az i. e. 7. században. A görög atomisták is elfogadták az elképzelést, és amellett érveltek, hogy egy végtelen Univerzumban a lakott világok száma is végtelen. Arisztotelész kozmológiája (amely a Földet tekintette a Világegyetem közepének) látszólag a földön kívüli élet elmélete ellen szólt, és amikor a kereszténység elterjedt a nyugati világban, a földön kívüli élet létezéséről szóló elméletet eretnekséggé nyilvánították, mivel ellentmondott a Biblia teremtéstörténetének. A földön kívüli élet elképzelésének legismertebb modern idők előtti pártolója Giordano Bruno volt, akit ezért és más nézeteiért 1600-ban máglyán megégettek.

A 20. században a téma minden addiginál népszerűbb lett, a „kis zöld emberkék” részei a modern mitológiának. Erich von Däniken nyomán újabban elterjedt az a nézet, hogy földönkívüli lények rendszeresen látogat-

ják, vagy látogatták a Földet, esetleg az emberi faj ki-fejldése is nekik köszönhető. Egyesek szerint az égen megfigyelhető azonosítatlan repülő tárgyak (UFO) valójában intelligens földönkívüliek űrjárművei, míg mások egyenesen azt állítják, már találkoztak ilyen lényekkel. Néhányan a gabonaköröket is a földönkívülieknek tulajdonítják.

Az UFO (Unidentified Flying Object „azonosítatlan repülő tárgy”, a köznyelvben egyszerűen ufó) olyan repülő objektum, melyet nem azonosítottak. Az ufóészlelések nagy része valamilyen egyszerű jelenségre vagy repülőeszközre vezethető vissza, néhány esetben viszont felmerül, hogy az észlelt jelenség oka jelen tudásunkkal nem magyarázható.

A jelenség általában nagy érdeklődést kelt, ezért gyakran visszaélnek az ezzel járó nagy nyilvánossággal, így sokan bizalmatlanul kezelik az olyan bejelentéseket, amelyeket egy ember vagy kis csoport (laikus) tett, és tárgyi bizonyítékok (fényképek vagy filmfelvételek) nem elérhetőek.

A kifejezést eredetileg a katonai repülésben alkalmazták, ahol ezt minden olyan tárgyra értették, aminek még nem volt tisztázva az eredete (lehetett ellenséges repülőgép, polgári gép, meteorológiai ballon vagy bármi egyéb). Később a köznyelvben ennek egy szűkebb értelme honosodott meg; szinte kizárólag idegen lényt vagy űrhajót („repülő csészealj”) értenek alatta. Az ufókutatásnak van egy nagy valószínűség szerint hiedelmi, vagy félreértéseken alapuló ága, amit elsősorban amatőrök végeznek. Tudományos ufókutatás azonban egyelőre nincsen, mert ahhoz kísérletileg ellenőrizhető, megismételhető feltételekre volna szükség, amit a jelenségkör magától értetődően nem tud produkálni. Az idegen lények létezését először a tudományos-fantasztikus irodalom vetette fel, bár a népek mondavilága tele van nem emberi lényekkel (istenek, félistenek, szörnyek, tündérek).

A nyugat-afrikai dogon törzs eredetmondája szerint őseiknek a Szíriusz csillagról érkezett hullószerű lények, a nommók adták át a bölcsességet. A dogonok mondáiban az az egyik érdekesség, hogy olyan információkat tudtak a Szíriuszról (és annak kísérőjéről), amit a tudósok csak jóval később fedeztek fel.

Az 1917 október 13-án történt hatodik fátimai jelenést, a napcsodát, egyes szerzők ufójelenségnek tartják, és ebből a szemszögből próbálják megmagyarázni.

A két világháború között a közvélemény még tényként kezelte, hogy a Naprendszerben a Földön kívül más bolygók is lakottak lehetnek (elsősorban a Mars), ám a csillagászat, később az űrkutatás fejlődése hamarosan rácafélt ezekre a feltevésekre. Érdekes momentum a 1930-as években H. G. Wells Világok harca c. sci-fi regényének rádiójátéka, amelynek során emberek ezrei hitték el a kitalált, de valóságyszerűen tálalt történetet, és menekültek el otthonaikból az USA-ban.

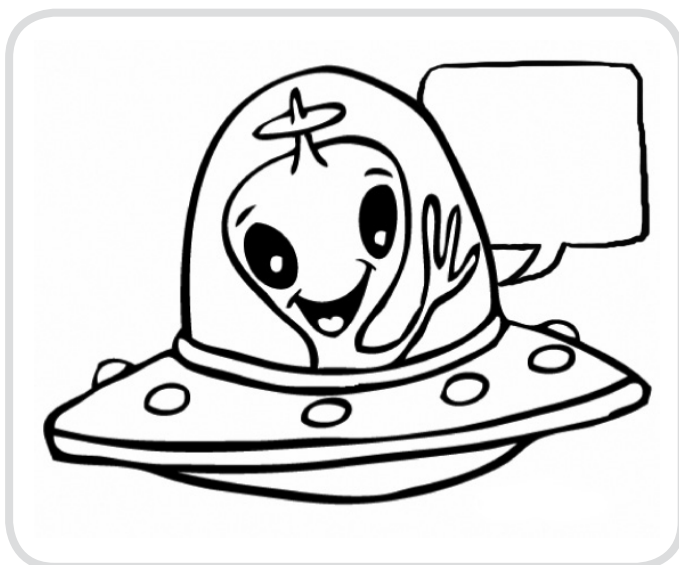
Az ufók iránti érdeklődésnek a második világháború során és után végrehajtott katonai és később űrtechnikai kísérletek adtak lendületet, sokan ugyanis a fegyverkezési versenyben résztvevő országok kutatói által végzett kísérleteket ufók megnyilvánulásainak vélték.

A második világháború után is akadtak, akadnak ufókról érkező beszámolók. Mivel a légkörben valóban előfordulnak a tudomány által még kellően meg nem magyarázott jelenségek (például a gömbvillám), és az egymással szemben álló országok (főleg a Szovjetunió és az USA) légi úton is megpróbálták kikémleni a másik helyzetét, és emiatt felderítő repülőgépeket küldtek egymás légterébe amelyeket nem mindig sikerült beazonosítani, ezért maguk a kormányok is felállítottak olyan munkacsoportokat, amelyek az azonosítatlan repülő tárgyakkal kapcsolatos észleléseket elemezték. Ez aztán újabb tápot adott azoknak a civileknek és ufókat kutató szervezeteknek, akik, illetve amelyek földönkívüli lények földi jelenlétéről értekeztek. A legtipikusabb példa erre az ún. roswelli eset (1947), amelynek már hatalmas, többé-kevésbé szakmai irodalma van.

A tény azonban az, hogy erre az elméletre mindeddig egyetlen konkrét bizonyítékot (tárgyat, vagy akár hiteles fényképfelvételt) sem sikerült találni.

MAGYARORSZÁGI ÉSZLELÉSEK

A 1950-es évektől kezdve hazánkban is egyre több ufóbejelentés történik. 2009 októberében nagy port kavartak a „pécsi ufók”. A Magyar Repülőszövetség alelnöke és több szemtanú gömb alakú, hat vagy hét darab narancssárga azonosítatlan légi járművet látott október 10-én, szombaton Pécs légtere fölött. A járművek a repülési szakember szerint gyorsan haladtak, mintegy négy perc alatt tűntek el a horizonton és egyenletes sebességgel haladtak a felhőplafon alatt, maximum 1000–1500 méteres magasságban.

A nemzetközi ufókutatásokat kezdetben főként állami támogatásból, mára főként magánszemélyek adományaiból finanszírozzák.

Napjainkban két érdekesebb eset fordult elő, amikor azonosítatlan repülő tárgyak bukkantak fel:

- 2006 november 7-én a chicagói O'Hare nemzetközi repülőtér felett észleltek korong vagy csészealj alakú repülő tárgyakat.
- 2009 június 30-án a szlovák fővárosban, Pozsonyban, este 8 óra körül, a Duna-hídtól délre, Magyarország felé repülő ufót láttak. A csészealj alakú szerkezet átmérője öt méter lehetett, és a földi helikopterekkel azonos magasságban és útirányban repült. Ezért lehetett akár helikopter is de, bár közelben van repülőtér, állítólag nem hasonlított semmilyen földi repülőeszközhöz. A jelenség 10 percig volt látható. [

Összefoglalásképp csak annyit mindenkinek saját joga eldönteni miben hisz, mit hisz, miben nem hisz és mit nem hisz. Mindenesetre megfontolandó elgondolkodni, ha nem is hisszük el... Vajon egyedül vagyunk az univerzumban?

MÁSODIK IDEGEN NYELVÜNK A KÍNAI!

Minden leendő kilencedikes, mikor megkapja felvételi levelét gimnáziumunkból többek között egy olyan papírt is kap, amin eldöntheti, milyen nyelvet választ az angol mellé. Tavaly egy új választható nyelv is volt, a kínai. Néhányan úgy gondoltuk, kihasználjuk ezt a nem mindennapi lehetőséget.

Voltak, akiket lebeszélni igyekeztek a szülei, de olyan is volt, aki rábeszélés hatására döntött így. Ha visszatekintek első félévünkre, csupa kellemes pillanat jut az eszembe! Az óráink a 109-es, vagy a 110-es teremben vannak, és lehetségesnek tartom, hogy ti is elcsíptetek már egy-két kínaist, akik „Jó napot kívánok!” - vagy legalábbis valami hasonló - helyett hangos „Nǐ hǎo!” –val köszönnek, mikor belépnek a terembe. Lassan beépül az iskola életébe ez a teljesen új dolog, és már senki sem csodálkozik rajta. De mi is történik valójában az órán? Hiszen mi is csak nyelvet tanulunk, úgy, mint mások. Vagy egy kicsit mást is? Kultúrát? Néha úgy érzem, egy teljesen más életszemléletet, ahol az Európában jól bevált fogalmak, jelzések, értékek többé semmit sem jelentenek, vagy valami egészen mást.

Az első majd' egy hónapban csak a kiejtéssel foglalkoztunk. Hamar szembesülnünk kellett vele, hogy a hangképzés teljesen más. Az első órákon még sokat nevtünk a „vicces” hangokon, most már ezt is megszoktuk. A magánhangzókat négyféleképpen ejthetjük, a különbség pedig óriási! Ha egy szót mind a négy hangsúllyal kiejtünk akár négy különböző jelentést kaphatunk! Csak akkor fognak minket megérteni, ha helyesen használjuk ezeket. Bizony nem egyszerű. Szeptember végén aztán jöhettek a várva várt karakterek! Meglepően hamar belerázódtunk az eleinte még egyszerű, később egyre bonyolultabb jelek írásába, de természetesen még csak a kezdetén vagyunk annak a folyamatnak, amelynek során szépen lassan több ezer karakter

tert kell majd idővel elsajátítanunk. Egy kicsit szédítően hangzik... És látszólag rendszertelen, pedig nagyon is logikus! Tanárnőnk, Zhù Mǐn kiválóan ért hozzá, hogyan vezessen rá minket arra, ami éppen nehezebben megy a csoportnak. A karakterek kiejtését „pinjin”, azaz a kínai fonetikus ábécé (szótaglista) alapján tanuljuk, aminek célja az egységesített fonetikus átírás, és ezáltal többek közt az oktatás elősegítése. Megvan a kiejtés, de hogyan „rajzoljunk”? Háromféle jeltípus van: a fentről lefelé, a balról jobbra, vagy esetleg a kívülről befelé haladó. A továbbiakban csak eszerint járhatunk el, és némi gyakorlás után megszokjuk a sorrendet. A karakterek egyes visszatérő részleteiből következtethetünk a jelentéstartalomra, sőt akár a kiejtésre is! (A hasonló kiejtésű szavakat gyakran hasonlóan írják.) Ha például a vízre utaló részt látjuk egy karakterben, biztosak lehetünk benne, hogy valami azzal kapcsolatosról lesz szó. Ez volt az első iskolapéldánk, amikor is egy-egy jel kialakulásáról is szó esett, melyek az ősi nyelvben szinte még képek voltak, mostanra viszont egyre jobban leegyszerűsödtek. Na és hogyan számolnak a kezükön? Még véletlenül sem úgy, mint az európaiak! A hagyomány szerint a kínaiak nagyon elfoglaltak voltak, ezért csak egyik kezüket használhatták a számok mutatásánál. Így aztán a számot nem a kinyitott ujjak száma jelenti, hanem az adott karaktert próbálják „elmutogatni” a kéztartásukkal. Ez akár problémák forrása is lehet, a külföldiek számára, hiszen például a kinyújtott mutató és hüvelykujj - ami Európában kettőt- Kínában nyolcat jelent!

A sok nehézség ellenére éppúgy, mint a más nyelvet tanulók, mi is tudunk már egyszerű párbeszédet alkotni a családukról, az étkezésről vagy az időről. Szóban és írásban is. A továbbiakban egy rövid interjút olvashattok Zhù Mǐn tanárnővel:

INTERJÚ ZHÙ MǐN TANÁRNŐVEL

– Kína melyik részéről származik?

– Kína középső területéről, HuBei Xianningből jöttem. HuBei a tartomány, Xianning a város neve.

– Tanított már kínait más országokban is?

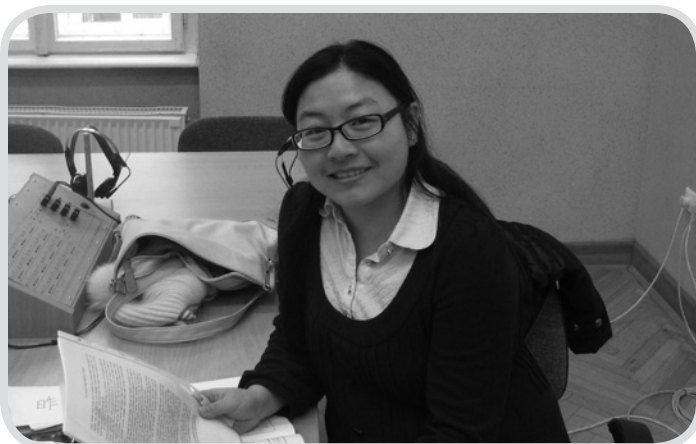
– Nem, de Kínában sok külföldi tanítványom volt: japánok, amerikaiak, franciák, németek...

– Első útja Kínából Szegedre vezetett?

– Nem, az első három hónapot Budapesten töltöttem.

– Ott is kínait tanított?

– Igen, de aztán szükség lett egy tanárra Szegeden, és idejöttem.

– *Kiket tanít rajtunk kívül, foglalkozik még mással is?*

Csak tanítani jöttem. Az egyetemen, a Radnótiban és a Ságváriban vannak diákjaim.

– *Mik a benyomásai Magyarországról, hogy érzi itt magát?*

– Nagyon szeretem! Csendes, békés ország...

– *Mennyit beszél magyarul?*

– Nagyon, nagyon keveset... „Egy kicsit” [magyarul mondja]

– *Hogyan boldogul a hétköznapiakban? Nehéz így, hogy nem beszéli a nyelvet?*

– Néha nehéz, de nagyon sok segítséget kapok másoktól. A legtöbben pedig beszélnek valamennyire angolul.

– *Például a boltban?*

– Eleinte volt, amit nem értettem, de most már semmi gondot nem jelent a vásárlás.

– *Na és a pénz?*

– Átszámolom dollárba, vagy euróba. Kell egy kicsit kombinálni, de nem okoz különösebb gondot.

– *Mit gondol, mennyi időre van szüksége egy külföldinek, hogy megtanuljon kínaiul?*

– Úgy gondolom, ez jórészt a diákon múlik; - és a tanáron...

– *A tanáron?*

– Talán, igen, a tanáron is... De ha titeket veszek alapul, szerintem ezzel az óraszámmal négy év alatt megfelelő szinten elsajátíthatjátok a nyelvet. Hisz már most is sok-sok mondatot tudtok, nincs igazam? - *Végül is igen...*

– *Mikor hagyta ott Kínát?*

– 2009 novemberében jöttem el otthonról.

– *Miért választotta pont Magyarországot? Csak rábökött a térképre?*

– Természetesen nem... [nevet] Talán tudjátok, hogy van egy kapcsolat a kínai és a magyar kormány között. Valamint van egy projektünk, aminek a célja világszerte elterjeszteni a kínai nyelvet. Úgyhogy, a kínai kormány kiválasztott egyetemi tanárokat, és elküldtek néhányat az összes... Igen, azt hiszem a világon az összes országba. Én pedig, még négy-öt tanárral együtt, Magyarországra kerültem.

– *Ismer valakit a városában, aki beszél magyarul?*

– Sajnos nem, mivel ez egy nem túl nagy város...

Valószínűleg nem is sokan beszélik a magyart Kínában... [Azért ez így nem igaz, Pekingben ugyanis van egy magyar negyed egyetemmel együtt.]

– *Ön szerint nehéz nyelv a magyar?*

– Hát persze hogy az!

– *De azért nem olyan nehéz, mint a kínai...*

– Számomra sokkal, de sokkal nehezebbnek tűnik!

– *Milyen gyakran jár haza?*

– Eddig egyszer, a nyári szabadságot töltöttem otthon, júniustól augusztusig.

– *Kötött már barátságot Magyarországon? Vannak ismerősei?*

– Van néhány barátom Szegeden és Budapesten is, magyarok és kínaiak egyaránt.

– *Sok kínai él Szegeden?*

– Jó páran, de én csak néhányukat ismerem, az egyetemről.

– *Tartja a kapcsolatot azokkal a tanárokkal, akik önnel együtt érkeztek Magyarországra?*

– Természetesen, hiszen ők a kollégáim. A nagyobb városokban tanítanak, például Budapesten vagy Debrecenben.

– *Találkozik velük a budapesti konferenciák alkalmával?*

– Igen, minden hónapban egyszer vissza kell mennünk, és ott találkozunk.

– *Amióta Magyarországon van, járt már magyar vagy kínai étteremben?*

– Mindkettőben, de csak egyszer-kétszer.

– *A kínai étteremben ugyanúgy készítik el és szolgálják fel az ételt, mint Kínában?*

– Nem, a legtöbb eredeti alapanyagot be sem lehetne szerezni itt. Egyébként pedig úgy gondolom, itt a magyaroknak, a magyarok ízlése szerint főznek.

– *Kedveli a magyar ételeket?*

– Igen, bár nekem egy kicsit túl szaftosak. Ennek ellenére a gulyásleves nagyon szeretem, és sok desszertet, csak sajnos nem tudom a nevüket.

– *Próbált már kínai ételeket készíteni mióta itt van?*

– Minden nap. Szinte mindennap készítek magamnak valamilyen kínai ételt.

– *Nagyon szépen köszönjük az interjút!*

THE X-FACTOR

A magyar tévénezők még csak az első szériáját láthatták a brit tehetségkutató műsornak, de Nagy-Britannia és Írország területén 2010-ben már a 7. széria futott sikerrel.

A show-t Simon Cowell indította 2004-ben, ezek után minden évben elindult a műsor. Eddigi győztesei: Steve Brookstein, Shayne Ward, Leona Lewis, Leon Jackson, Alexandra Burke és az idén Matt Cardle.

A műsor öt részből áll. Az első a négy zsűri és egy kisebb közönség előtti meghallgatás, ahol három igen szavazattal juttatja vagy ellenkező esetben ejti ki a versenyzőt. A zsűri a hét évad ideje alatt folyamatosan változott: kezdetben még csak három tagból állt; Simon Cowell és Louis Walsh még most is a műsor zsűrijéhez tartoznak, ellentétben Sharon Osbourne-nal, aki azért távozott az ötödik évad előtt öt nappal, mert nem szeretett együtt dolgozni Dannii Minogue-gal, aki a harmadik évad után csatlakozott a show-hoz. Sharon helyét Cheryl Cole töltötte be.

A meghallgatásokon készült legviccesebb jeleneteket a műsor első pár hetében láthatják a nézők. Ha a zsűri továbbjuttat valakit még akkor sem lélegezhet fel: ezután újra meg kell mutassák ének-tudásukat (általában egy hotelben vagy valami hasonló helyen). Összesen 24 versenyzőt juttatnak tovább, minden kategóriából hat ember), ezek közben derül ki az egyes csapatok kit kapnak mentornak. Az élő döntők felvételére Londonban kerül sor. A műsor végén mindig egy versenyző búcsúzik a nézők szavazatai alapján.

A döntők első heteiben mindenki egy dalt ad elő általában táncosok, vokalisták segítségével. A dalok minden héten egy adott témához kötöttek, ennek megfelelően választják az eredményhirdetés előtt fellépő sztárvendéget is. Az eredményhirdetés után a két legkevesebb szavazatot kapó versenyzőnek párbajoznia kell, ami után a zsűri eldöntheti, melyik versenyzőt juttatja tovább. Az utolsó döntők során ez a rendszer teljesen felborul: a versenyzőknek már két dallal kell színpadra állniuk, ezután a zsűrinek nincs szavazási lehetősége. A győztes első lemeze általában a brit slágerlisták élén startol.

Eredetileg a nyertest a saját mentora menedzselte tovább, de ez a szokás a negyedik évadtól megváltozott Dannii Minouge mentoráltjával. A lemezeket az első két évadban a műsor után pár hónappal jelentették meg és

leginkább feldolgozásokat tartalmaztak. Az első debütáló album, amin új dalok voltak hallhatóak Leona Lewis Spirit című lemeze volt. Akkora sikereket ért el, hogy úgy döntöttek, kevesebb feldolgozás lesz a készülő albumokon.

Az X-Faktor a világon sok helyen megjelent, többek közt Dániában, Hollandiában, Spanyolországban, Olaszországban, Kolumbiában, Portugáliában és Indában, ahol a műsor már három évadot megélt. A győztes lemezét általában karácsony környékén dobják piacra abban a reményben, hogy az első számú karácsonyi album lehessen. Idáig nem kis sikerrel: az Egyesült Királyságban eddig minden nyertes dala felkerült az angol kislemezlista első helyére, ebből több dal is karácsonyi sláger lett.

Kamilla

Lenyűgözött a látvány, mert szegedi színpadon és nagyon máshol sem láttam még ilyen komplett berendezést.

SZÍNHÁZ

Édes Anna a szegedi Kisszínházban

Teljesen meglepődtem, amikor beléptem a Kisszínház nézőterére. A színpadot láttam, függöny sehol. Egy korabeli, középosztálybeli polgári lakás teljes pompájában állt a színpadon. Miután elfoglaltam a helyem, láttam, hogy a gramofontól kezdve, a porcelános vitrinen és a kitömött baglyokon, valamint a kakukkos órákon keresztül egészen a rozoga pianóig minden precízen el volt rendezve, egyetlen apró részlet sem hiányzott onnan. Lenyűgözött a látvány, mert szegedi színpadon és nagyon máshol sem láttam még ilyen komplett berendezést, gondolom a jelenetek közti díszletváltások miatt, ugyanis ez a történet, végig ebben a lakásban játszódik.

A színpadon már ott volt két szereplő: Édes Anna, (akinek ez a neve) a mennyezetre bámult szomorú tekintettel és a nagyon hibbant Vizyné hálóköntösben.

Elsötétedett a nézőtér... kezdődött az előadás.

Az Édes Anna, Kosztolányi utolsó, s egyben legnagyobb visszhangot kiváltó regénye. A történet 1919-ben játszódik, Budapesten.

A színdarabban hat szereplő jelenik meg: Anna, a cseléd lány; Vizyné; Víz Kornél miniszteri tanácsos; Ficsor, a házmester; Stefi, Anna barátnője; és Patikárius Jancsi, Vizyné unokaöccse.

A színdarab dióhéjban arról szól, hogy egy falusi lány, aki már korábban szolgált családnál, egy rokona lévén (Ficsor) fölkerül Pestre, a Víz családnál. Ők teljes mértékben meg vannak elégedve az új cseléd lánnyal, aki az előzőkkel ellentétben, nem lop, nem felesel, nem megy sehova, nincs udvarlója, mindent megtesz, amit mondanak neki, keveset eszik és kiválóan végzi a munkáját. Ám, a történet valójában akkor kezd érdekessé válni, amikor a Víz házaspár egyik rokona, Patikárius János, egy időre hozzájuk költözik. A szoknyapecér ifjú, akinek minden álma, hogy Amerikában színész legyen, négy napra egyedül marad Annával, mert vendéglátó rokonai elutaznak. Na, mit gondoltok mi történt? Igen, teherbe esett.

[A következő bekezdésben szerepel a végkifejlet, ha nem akarod tudni, akkor ne olvasd tovább!]

Mikor a háziak visszaérnek, a mókának vége szakad. Anna elmondja Jancsinak mi a szitu, az pedig valamilyen fehér port (valószínűleg narkotikum) ad neki, ami erős fizikai fájdalmat és hallucinációkat okozva, de megoldja problémáját. Ezek után már nem találkoznak.

Későbbiekben Anna kezét megkéri egy özvegy kéményseprő, de mivel Vizyné marasztalja, nemet mond. Később Víz úr előléptetésének örömeire partyt rendeznek. Az estély után Édes Anna egy konyhakéssel meggyilkolja a Víz házaspárt. Vajon miért? – vetődik fel bennünk a kérdés. Ki ez a lány? Gyilkos vagy áldozat?

TANÁRINTERJÚ

Wirth István tanár úrral

– *Mesélne egy kicsit tanár úr a gyerekkoráról?*

– Hát, én úgy gondolom, hogy a gyerekkor az mindenkinek a saját tulajdona, amiről csak a legközelebbi rokonok meg barátok tudhatnak. Nem hiszem, hogy az átlagosnál eltérő gyerekkorom lett volna. Mint szegedi, tiszai gyerek, a gyerekkoromat is a Tiszán töltöttem, édesapám régi tiszai ember, nagyapám is még a régi szegedi úszóházak elődjére lejár, hát teljesen törvényszerű volt, hogy én is a Tiszán nőttem fel, megismerkedtem az élet minden csínjával-bínjával, horgászattal, nagyon korán megtanultam úszni, és a fiatalságom nyarait azt kivétel nélkül a Tiszán töltöttem.

– *Volt ilyen álma, hogy mi szeretett volna lenni? Tűzoltó, vagy ilyesmi...*

– Azt hiszem, mint minden gyerek, mozonyvezető, katona, nyugdíjas... Tehát nyilván ilyen gondolataim nekem is voltak, de egészen konkrétan tíz-tizenkét éves koromban határozott elképzelésem a későbbi jövőt illetően nem volt.

– *Középiskolában melyik tantárgyak érdekelték?*

– Gondolom tudjátok, hogy én is ebbe az iskolába jártam 1965-től 1969-ig, testnevelés tagozaton érettségiztem, ez a szakválasztás is azért egy kicsit már a pályaválasztást is befolyásolta. A Tisza mellett a sport volt a másik, amit nagyon-nagyon korán megismertem, megszerettem, illetve nem csak szerettem és ismertem, hanem csináltam is, több sportágat egyszerre. Egy személy volt az, aki döntő befolyást gyakorolt az én pályafutásomra, ez pedig az én testnevelő tanárom, Kertész Ferenc, aki egy csodálatos tanár és ember volt, és végül is a végső lökést, hogy én ezt választottam, ő adta meg.

– *A kémia is érdekelte, nem?*

– Igen, én először kémia tagozatra akartam jönni. Ez onnan ered, hogy édesapám kiváló vegyész volt, illetve hát az egyetemet politikai okok miatt nem tudta befejezni, de a mai napig, nyolcvanhat éves korában is foglalkozik a kémiával, tehát családi indíttatás volt ebben, de azért a sport már hamar versenytársként lépett fel a kémiával szemben, és így gyakorlatilag másodikban már azt tudtam, hogy nem a kémiát fogom választani.

– *A kosárlabdán kívül van valami más is, amit sportolt?*

– Az én korosztályomra – hát én ugye 1951-ben születtem – különösen jellemző volt az, hogy szinte minden sportot űztünk. A kosárlabda volt a kiemelkedően versenyszerű sportág, de emellett versenyszerűen

atletizáltam, tornáztam, kézilabdáztam, nyáron fociztam, úsztam, tehát mi tényleg az a korosztály vagyunk, aki mindent kipróbált, és mindent csinált, de hát végül is azért hosszútávon a kosárlabda maradt meg, mint fő sportág.

– *Most a sporton kívül mik a hobbijai?*

– Aki a sporttal olyan időmennyiségben foglalkozik, mint én, értem alatta mind a tanítást, mind a tanításon kívüli vagy iskolán kívüli sportot, annak igazából sok hobbi nem marad ideje, vagy ha marad is ideje, akkor energiája nem nagyon marad. Tehát olyan kiemelkedő hobbikkal nem rendelkezem. A hobbikról úgy gondolom, hogy a szakmám talán a hobbi. Imádom síelni, evezni a Tiszán, szeretem a zenét, bármennyire furcsa, a komolyzenét is, és annak ellenére, hogy nem vagyok rendszeres operalátogató, elég komoly ismeretségem van főleg az opera világában, ez onnan adódik, hogy az apai nagyapám, akivel egy házban laktunk, nagyon sokat foglalkozott velem kisebb koromban zeneileg, operailag, tehát az átlagosnál jobban elmondhatom, hogy ismerem ezt a műfajt. Sokszor, például ha autót vezetek, akkor szeretek komolyzenét hallgatni.

– *Komolyzenén kívül van még esetleg más zenei stílus, amit kedvel?*

– *Komolyzenén kívül van még esetleg más zenei stílus, amit kedvel?*

– Én a beat korszakban nőttem fel, amikor a Beatles és a Rolling Stones, és ezek a nagyjúk, akkori együttesek megalakultak, akkor voltam én a tizenéveim elején, természetesen ahogy a mostani fiatalok a mai zenéért – amit én abszolút nem ismerek – rajonganak és szeretik, ugyanúgy voltunk mi is az akkori beat zenével. Csak az a különbséggel, hogy most az interneten azt töltösz le, amit akarsz, akkor azért egy Beatles kislemezt megszerezni az egy hihetetlen bravúr volt, részben ember, aki ezt behozza külföldről megfizetni. Tehát mi is nagyon szerettük az akkori könnyűzenét, és hát akkor nagyon benne is voltunk, tehát ismertünk minden együttest, minden számot. Ha most fel kéne sorolnom öt magyar énekest, együttest, azt hiszem, kettőt nem tudnék a mostaniak közül, akik most menők.

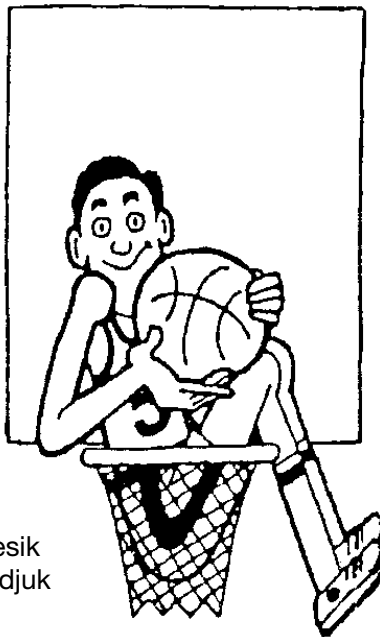
- *Ha elutazhatna bárhová a világon nyaralni, hova menne?*

- Ez egy érdekes dolog, a nyaralás, mert én inkább telelni mennék, mint nyaralni, ennek többek között például az az oka, hogy én abszolút nem bírom, nem szeretem a sós vizet. Egyszer voltam 1972-ben egy baráti társasággal az Adrián Dubrovnyikban egy tíznapos tengerparton, de hát ott minden bajom volt. Én ahogy a sós vizet megérem az orromban már rosszul vagyok, ha ne adj' Isten a számba kerül, akkor felfordul a gyomrom, tehát igazándiból nem volt ez a dolog, miután tényleg nem bírom a sós vizet. Telelés az inkább. Ha igazán most pénzem és lehetőségem volna, én Alaszkába mennék el, és csakis télen. Kipróbálni egy igazi telet, amikor mínusz harminc fok van, hat méter hó, egy hétig esik egyfolytában, azt igen, kipróbálnám. Mondjuk Afrikába nem mennék...

- *A tanár úr nemrég átvehetett egy díjat is. Mondana erről pár szót?*

- Hát igen, ezt most ebben a tanévben, naptári évet nézve az elmúlt évben, 2010-ben, december 21-én. Van minden évben az országban is, a nagyobb városokban is ilyen év sportolója, év csapata, év utánpótlás játéko-

sa, év edzője díjátadás, és ez már negyvenegyedik alkalommal volt Szegeden is. Minden évben a felsoroltakon kívül két életműdíjat adnak ki, egyiket úgymond a Délmagyarország, tehát az Szegedre vonatkozik inkább, a másikat a Délvilág, ami inkább Csongrád megyére, és akkor most én a Délmagyarországnak ezt az életműdíjat kaptam meg.

- *Ezt mint edző, vagy mint tanár?*

- Életműdíjat egyrészt annak adnak, aki nem húszéves. Ez egy kicsit jelzi azt is, hogy az ember már kicsit kifele megy a szakmájából. Én azt hiszem, hogy mindkettőért kaptam, bár én annak örülök, hogy minimum egyenrangúan, talán két-harmad-egyharmad arányban a testnevelő tanári munkámért. Amiben természetesen benne van az iskolai kosárlabdacsapatnak az edzése is, tehát ilyen komplex azért.

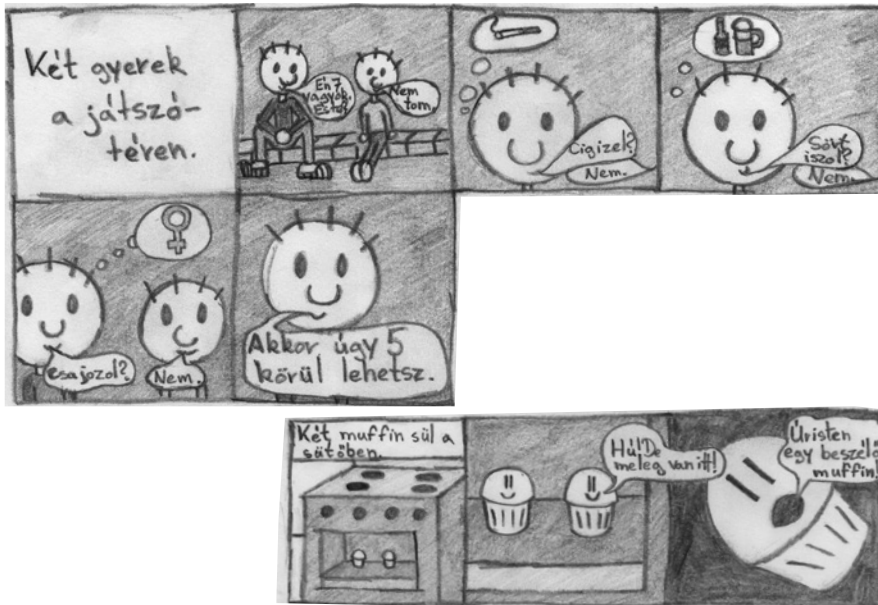
- *Nem alapított véletlenül egy díjat?*

- Hát majd ha meghalok, akkor utólag a végrendeletemben fogok alapítani egyet, de ameddig élek, úgy gondolom, hogy ezt még nem.

- *Köszönjük, és gratulálunk a díjhoz!*

KÉPREGÉNY

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14				15							16	
17		18		19		20			21	22		
23	24		25		26			27			28	
29					30			31				
32		33		34		35				36	37	
38			39			40	41	42			43	
44	45	46		47	48				49			
50		51	52			53	54	55			56	
57				58	59					60		
61					62	63			64		65	
66			67		68			69				
70			71							72		

Vízszintes:

1. Villamos töltés, energia 14. Tartozást megad 15. Szél ellen vitorlázik 16. Party kezdete és vége! 17. Kiütés jele az öklólvásban 18. Ezüstfehér, kemény fém 20. Régész igéje lehet 22. Eladásra szánt termék 23. Ez a közelebbi 25. A Beatles egyik tagja volt (George) 28. Távolra 29. Égéstermék 30. Töltött részecske 31. Illat és aroma együtt 32. Kérdés személyre 33. Pataki Attila együttese volt 35. Különböző hírlapok összessége 37. Golf egyik fele! 38. Tönkremegy 42. Gyom 43.

Rövidítés régi évszámok előtt 44. Nemzeti Bajnokság 46. Labdát elkapó 49. Az Esti sugárkoszorú költője (Árpád) 50. Nyak közepe! 51. Ozorai ... (Zsigmond király hadvezére volt) 53. Könnyű, női lábbeli 56. Község Vas megyében 57. A szerelmi költészet műzsája 59. Állati fegyver 60. Földrésznünk rövidítése 61. Népi hangszer 63. Teljesen kifejlődött 65. Enyv páros betűi 66. Emberföldről lény 68. Írás, irat régies szóval 70. Központi Sportiskola 71. Téli sportág (sielés és lövészet) 72. Levegő angolul

Függőleges:

1. Vékonyabbá válik, összeszűkül 2. Több pápa neve is volt 3. Zeneszerzőnk (Ferenc) 4. Fa nedvesség hatására bomlik 5. Tél vége! 6. Memóriatípus 7. Lakott település legrégebbi része 8.tető (pécsi magaslat) 9. Időmérő 10. Étélizésítő 11. Tettét bánó 12. Tavasz hónap rövidítve 13. Romániai város, az erdélyi fejedelmek székhelye volt (Alba Iulia) 19. ... Ridge (amerikai város) 21. Születésnap sümemény 24. Air ... (légiposta) 26. Iráni pénz 27. Szenvedő, fájó 28. Szóba hoz 33. Középen termő! 34. Római 500 és

1000 36. Háromatomos oxigén 39. Ő, táviratban 40. Görög betű 41. Kilogramm 45. Ezen a téren van a Keleti pályaudvar 47. Üres gép! 48. Hőmérséklet és szög mértéke is 49. ...fa (alátámasztásra szolgáló gerenda) 51. Játzsma 52. Titok közepe! 54. Megharagszik rá 55. Amerikai költő (Edgar Alan) 56. Alattomos, ravasz 58. ... busz (régí közlekedési eszköz) 60. Szicíliai tűzhányó 62. Bianka becézve 63. Felfog 64. Esetleg 67. Európa Bajnokság 69. Mondani kezd!

Riener Ferenc

Impresszum

RADNÓTISOKK

a Radnóti Miklós Kísérleti
Gimnázium diáklapja

2011 JANUÁR

Kiadja: Radnóti DÖK
Felelős kiadó: Gál Béla
Segítő tanár: Plugor Magor
Főszerkesztő: Óvári Tímea
Tördelés: Fábrián Áron

Illusztrátor: Dobos Nóra 9.M
Horváth Adrienn 10.A
Ördög Ditta Johanna 9.M

Szerkesztők:
Böszörményi Éva 10.M
Makra Márta 10.D
Várhidi Zsóka 9.M

Munkatársak:
Tóth Fruzsina 9.D
Szabó Lucia 9.D
Szalai Anna 9.D
Reményfy Dániel 10.M
Sebesi Viktória 9.D
Urszuly Petra 9.D
Szabó Réka 10.B
Mészáros Ildikó 10.C
Hojcsa Fruzsina 10.B
Károlyi Loránd 10.M
Józsa Kornél 9.A
Nosztáni Nikolett 10.B
Király Kamilla 9.A

Külső munkatárs: Riener Ferenc

A kiadást támogatta a
Factory Creative Studio Kft.

FESTMÉNY A ROMOK ALATT

A rejtvény vízszintes soraiban előforduló ROM szótördékek alatti betűket sorban összeolvasva egy Delacroix festmény címe alakul ki.